

บทที่ 4
ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน อำเภอเมืองเชียงใหม่ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในเขตอำเภอเมือง เชียงใหม่ แผนการเรียนวิทย์ – คณิต จำนวน 390 คน นำมาวิเคราะห์ข้อมูลและ ได้นำเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูลตามรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและพฤติกรรมการเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ภายใต้กรอบความคิด 6W 1H เกี่ยวกับ ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in target Market?) แสดงผลการตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 4 – 1 ถึง ตารางที่ 4 – 8

ตารางที่ 4 – 1 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
หญิง	286	73.6
ชาย	103	26.4
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4 – 1 พบร่วมกันว่า นักเรียนหญิง 73.6% และเป็นชาย 26.4% อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนหญิงเรียนกว่าวิชามากกว่านักเรียนชาย

ตารางที่ 4 – 2 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวน(คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 4	130	33.3
มัธยมศึกษาปีที่ 5	130	33.3
มัธยมศึกษาปีที่ 6	130	33.3
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4 – 2 นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 เท่ากัน จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 เนื่องจากผู้ศึกษาใช้วิธีทางกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ตามจำนวนนักเรียนในแต่ละระดับชั้น ของแต่ละโรงเรียน

ตารางที่ 4 – 3 แสดงจำนวน ร้อยละระดับชั้นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	ระดับชั้น			รวม
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ชาย	38 (36.9)	31 (30.1)	34 (33.0)	103 (100.0)
หญิง	92 (32.1)	99 (34.5)	96 (33.4)	287 (100.0)
รวม	130 (33.3)	130 (33.3)	130 (33.3)	390 (100.0)

จากตารางที่ 4 – 3 พบร่ว่านักเรียนตอบแบบสอบถามเพศชาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนภาควิชาเมื่อจำนวน 38 คิดเป็นร้อยละ 36.9 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 ตามลำดับ และนักเรียนเพศหญิงที่เรียนภาควิชาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 4 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.51	22	5.6
2.51 – 3.00	101	25.9
3.01 – 3.50	122	31.3
3.51 – 4.00	145	37.2
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4 – 4 พบร่ว่านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมาคือ ระดับ 3.01 – 3.50 จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมาคือระดับ 2.51 – 3.00 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 และระดับต่ำกว่า 2.51 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 5 แสดงจำนวน ร้อยละเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	เกรดเฉลี่ยสะสม				รวม
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00	
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
ชาย	7 (6.8)	24 (23.2)	36 (35.0)	36 (35.0)	103 (100.0)
หญิง	15 (5.2)	77 (26.8)	86 (30.0)	109 (38.0)	287 (100.0)
รวม	22 (5.6)	101 (25.9)	122 (31.3)	145 (37.2)	390 (100.0)

จากตารางที่ 4 – 5 พนวณนักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเกรดเฉลี่ยสะสม จำแนกตาม เพศ ดังนี้

นักเรียนเพศชาย เกรดเฉลี่ยสะสม 3 ลำดับแรก คือ 3.51 – 4.00 และ ในช่วง 3.01 – 3.50 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 เท่ากัน รองลงมาคือ 2.51 – 3.00 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 2.51 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ตามลำดับ

นักเรียนเพศหญิง เกรดเฉลี่ยสะสม 3 ลำดับแรก คือ 3.51 – 4.00 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาคือช่วง 3.01 – 3.50 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ ช่วง 2.51 – 3.00 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 ตามลำดับ

**ตารางที่ 4 – 6 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง
เพื่อใช้จ่ายประจำวัน**

ได้รับเงินเพื่อใช้จ่ายต่อวัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 51 บาท	29	7.4
51 – 100.0 บาท	287	73.6
101 – 150 บาท	65	16.7
สูงกว่า 150 บาท	9	2.3
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4 – 6 พบร้านักเรียนส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้ปกครองไว้เป็นค่าใช้จ่ายประจำวัน 51 – 100 บาท จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 73.6 รองลงมาคือ 101 – 150 บาท จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 51 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมาคือ สูงกว่า 150 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 7 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองรวมกัน

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองรวมกัน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20,001 บาท	86	22.1
20,001 – 50,000 บาท	166	42.6
50,001 – 80,000 บาท	88	22.6
มากกว่า 80,000	50	12.8
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4 – 7 พบร้านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองรวมกัน 20,001 – 50,000 บาท จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมาคือ 50,000 – 80,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.6 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 20,001 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 รองลงมาคือ มากกว่า 80,000 บาท จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 8 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพของผู้ปักครอง

อาชีพของผู้ปักครอง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	130	33.3
นักธุรกิจ/ธุรกิจส่วนตัว	117	30.0
รับจ้างอิสระทั่วไป	67	17.2
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	43	11.0
เกษตรกร	10	2.6
อื่นๆ	23	5.9
รวม	390	100.0

หมายเหตุ : อื่นๆ ได้แก่ ค้ายา (13 คน) ไม่ระบุ (11 คน) แพทย์ (2 คน) นักการเมืองท้องถิ่น (1 คน) ข้าราชการบำนาญ (1 คน) มัคคุเทศก์ (1 คน) แม่บ้าน (1 คน) กุ๊ก (1 คน) พยาบาล (1 คน) สถาปนิก (1 คน)

จากตารางที่ 4 – 8 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ปักครองมีอาชีพ คือ ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ จำนวน 130 คน กิตเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ นักธุรกิจ/ธุรกิจ ส่วนตัว จำนวน 117 คน กิตเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ รับจ้างอิสระทั่วไป จำนวน 67 คน กิตเป็นร้อยละ 17.2 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียน

แสดงผลการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของนักเรียน ดังตารางที่ 4 – 9 ถึง ตารางที่ 4 – 20
ตารางที่ 4 – 9 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิชาที่นักเรียนต้องการเรียน
ภาควิชา

วิชาที่ต้องการเรียนภาควิชา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ฟิสิกส์	303	77.7
คณิตศาสตร์	300	76.9
เคมี	292	74.9
ภาษาอังกฤษ	242	62.1
ชีววิทยา	203	52.1
สังคม	79	20.3
ภาษาไทย	75	19.2

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เพศชาย 103 คน เพศหญิง 287 คน

จากตารางที่ 4 – 9 พบร่วมกันว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเลือกเรียนภาควิชา 3 ลำดับแรก คือ
ฟิสิกส์ จำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 77.7 รองลงมาคือวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 300 คน คิดเป็น
ร้อยละ 76.9 รองลงมาคือวิชาเคมี จำนวน 292 คน คิดเป็นร้อยละ 74.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 10 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของวิชาที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการเรียน
ภาควิชา จำแนกตามเพศ

วิชาที่เรียนภาควิชา	เพศ		χ^2	Sig.
	ชาย	หญิง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ฟิสิกส์	82 (79.6)	221 (77.0)	0.298	0.679
คณิตศาสตร์	73 (70.9)	227 (79.1)	2.885	0.102
เคมี	73 (70.9)	219 (76.3)	1.189	0.291
ภาษาอังกฤษ	56 (54.4)	186 (64.8)	3.508	0.076
ชีววิทยา	64 (62.1)	139 (48.4)	5.703	0.021*
สังคม	23 (22.3)	56 (19.5)	0.373	0.569
ภาษาไทย	21 (20.4)	54 (18.8)	0.121	0.771

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เพศชาย 103 คน เพศหญิง 287 คน

จากตารางที่ 4 – 10 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามที่เรียนภาควิชา จำแนกตามเพศ ดังนี้
นักเรียนเพศชาย วิชาที่เรียนภาควิชา 3 ลำดับแรก คือ วิชาฟิสิกส์ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อย
ละ 79.6 รองลงมาคือวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาเคมี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 70.9 รองลงมาคือ^{*}
วิชาชีววิทยา จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 62.1 ตามลำดับ
นักเรียนเพศหญิง วิชาที่เรียนภาควิชา 3 ลำดับแรก คือ วิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 227 คน คิด
เป็นร้อยละ 79.1 รองลงมาคือวิชาฟิสิกส์ จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 77.0 รองลงมาคือวิชาเคมี
จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 76.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวิชาที่เรียน โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวิชาที่เรียน ในวิชา ชีววิทยา โดยนักเรียนเพศชายเรียนกว่าวิชาชีววิทยามากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 4 – 11 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ ของวิชาที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการเรียน กวดวิชา จำแนกตามระดับชั้น

วิชาที่ต้องการ เรียนกวดวิชา	ระดับชั้น			χ^2	Sig.
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ฟิสิกส์	111 (85.4)	96 (73.8)	96 (73.8)	6.658	0.036*
คณิตศาสตร์	93 (71.5)	100 (76.9)	107 (82.3)	4.247	0.120
เคมี	102 (78.5)	97 (74.6)	93 (71.5)	1.663	0.435
ภาษาอังกฤษ	73 (56.2)	84 (64.6)	85 (65.4)	2.896	0.235
ชีววิทยา	68 (52.3)	72 (55.4)	63 (48.5)	1.253	0.534
สังคม	12 (9.2)	18 (13.8)	49 (37.7)	37.557	0.000*
ภาษาไทย	8 (6.2)	15 (11.5)	52 (40.0)	55.368	0.000*

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน ระดับชั้นละ 130 คน

จากตารางที่ 4 – 11 พบว่านักเรียนตอบแบบสอบถามวิชาที่ต้องการเรียนกวดวิชา จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ วิชาฟิสิกส์ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 85.4 รองลงมา คือวิชาเคมี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 รองลงมาคือ วิชา คณิตศาสตร์ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 71.5 ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ วิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 รองลงมาคือ วิชา เคมี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 รองลงมาคือ วิชา ฟิสิกส์ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8 ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ วิชา คณิตศาสตร์ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 82.3 รองลงมาคือ ฟิสิกส์ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8 รองลงมาคือ เคมี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 71.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับวิชาที่ต้องการเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับวิชาที่ต้องการเรียนกว่าวิชา ในวิชาฟิสิกส์ สังคม และภาษาไทย โดยวิชาฟิสิกส์ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความต้องการเรียนมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาสังคม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการเรียนกว่าวิชามากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิชาภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการเรียนกว่าวิชามากกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 4 – 12 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของวิชาที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการเรียน
กว่าวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

วิชาที่ต้องการ เรียนกว่าวิชา	เกรดเฉลี่ยสะสม				รวม	χ^2	Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ฟิสิกส์	13 (59.1)	76 (75.2)	96 (78.7)	118 (81.4)	303 (77.7)	5.948	0.114
คณิตศาสตร์	16 (72.7)	79 (78.2)	94 (77.0)	111 (76.6)	300 (76.9)	0.326	0.955
เคมี	14 (63.6)	69 (68.3)	90 (73.8)	119 (82.1)	292 (74.9)	7.854	0.049*
ภาษาอังกฤษ	13 (59.1)	56 (55.4)	76 (62.3)	97 (66.9)	242 (62.1)	3.402	0.334
ชีววิทยา	11 (50.0)	45 (44.6)	64 (52.5)	83 (57.2)	203 (52.1)	3.885	0.274
สังคม	4 (18.2)	19 (18.8)	26 (21.3)	30 (20.7)	79 (20.3)	0.290	0.962
ภาษาไทย	4 (18.2)	19 (18.8)	27 (22.1)	25 (17.2)	75 (19.2)	1.057	0.787

หมายเหตุ : ตอบໄດ້มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 จำนวน 22 คน
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 จำนวน 101 คน เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 122 คน เกรด
เฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 จำนวน 145 คน

จากตารางที่ 4 – 12 พบร่วมกันว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามวิชาที่ต้องการเรียนกว่าวิชา จำแนก
ตามเกรดเฉลี่ยสะสมดังนี้

เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 วิชาที่ต้องการเรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือวิชา คณิตศาสตร์
จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมาคือ วิชา เคมี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6
รองลงมาคือ วิชา ฟิสิกส์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 วิชาที่ต้องการเรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ วิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 78.2 รองลงมาคือ วิชาฟิสิกส์ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2 รองลงมา คือ วิชาเคมี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 68.3 ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 วิชาที่ต้องการเรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ วิชาฟิสิกส์ จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 78.7 รองลงมาคือ วิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 77.0 รองลงมาคือ วิชา เคมี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8 ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 วิชาที่ต้องการเลือกเรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ วิชาเคมี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 82.1 รองลงมาคือ วิชา ฟิสิกส์ จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 81.4 รองลงมาคือ วิชา คณิตศาสตร์ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 76.6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยกับวิชาที่ต้องการเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบร่วมกับความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยกับวิชาที่ต้องการเรียนกว่าวิชา ในวิชาเคมี แสดงว่ามีนักเรียนเกรดดีเรียนเคมีมาก

ตารางที่ 4 – 13 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามเนื้อหาหลักสูตรที่ต้องการเรียนกว่าวิชา

เนื้อหาหลักสูตรที่ต้องการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota)	286	73.3
เน้นเนื้อหาปัจจุบันทำเกรดที่โรงเรียน	246	63.1
เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT , O-NET	227	58.2
เน้นเพื่อเรียนล่วงหน้าสำหรับเทอมใหม่	117	30.0

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน

จากตารางที่ 4 – 13 พบร่วมกับนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการเรียนหลักสูตรเน้น เพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) จำนวน 286 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 รองลงมาคือ เน้นปัจจุบันทำเกรดที่โรงเรียน จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 63.1 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT , O-NET จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเรียนล่วงหน้าสำหรับเทอมใหม่ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 14 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ ของหลักสูตรที่ผู้ตอบแบบส อนถาม
ต้องการเรียนการคณิตศาสตร์ จำแนกตามเพศ

หลักสูตรที่ต้องการเรียนการคณิตศาสตร์	เพศ		χ^2	Sig.
	ชาย	หญิง		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota)	75 (72.8)	211 (73.5)	0.019	0.897
เน้นเนื้อหาปั๊พื้นฐานทำเกรดที่ โรงเรียน	61 (59.2)	185 (64.5)	0.892	0.344
เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT, O-NET	59 (57.3)	168 (58.5)	0.049	0.907
เน้นเรียนล่วงหน้าสำหรับเทอม ใหม่	29 (28.2)	88 (30.7)	0.227	0.707

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เพศชาย 103 คน เพศหญิง 287 คน

จากตารางที่ 4 – 14 พบร่ว่านักเรียนตอบแบบสอบถามหลักสูตรที่ต้องการเรียนการคณิตศาสตร์
จำแนกตามเพศ ดังนี้

นักเรียนเพศชาย ต้องการเรียนหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง(Quota)
จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 72.8 รองลงมาคือ เน้นเนื้อหาปั๊พื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน จำนวน 61
คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT,PAT,O-NET จำนวน 59 คน คิดเป็น
ร้อยละ 57.3 ตามลำดับ

นักเรียนเพศหญิง ต้องการเรียนหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota)
จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมาคือ เน้นเนื้อหาปั๊พื้นฐานและเรียนล่วงหน้า จำนวน
185 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT,PAT,O-NET จำนวน 168 คน คิด
เป็นร้อยละ 58.5 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับหลักสูตรต้องการเรียนการคณิตศาสตร์ โดยใช้สถิติ
ทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบร่ว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับหลักสูตรที่
ต้องการเรียนการคณิตศาสตร์

ตารางที่ 4 – 15 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของเนื้อหาหลักสูตรที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการ จำแนกตามระดับชั้น

เนื้อหาหลักสูตรที่ต้องการ	ระดับชั้น				Sig.
	มัธยมศึกษา ปีที่ 4	มัธยมศึกษา ปีที่ 5	มัธยมศึกษา ปีที่ 6		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota)	77 (59.2)	93 (71.5)	116 (89.2)	30.236	0.000*
เน้นเนื้อหาปั๊พื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน	97 (74.6)	92 (70.8)	57 (43.8)	31.377	0.000*
เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT , O-NET	70 (53.8)	67 (51.5)	90 (69.2)	9.997	<u>0.007*</u>
เน้นเพื่อเรียนล่วงหน้าสำหรับเทอมใหม่	44 (33.8)	44 (33.8)	29 (22.3)	5.495	0.064

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน ระดับชั้นละ 130 คน

จากตารางที่ 4 – 15 พบว่านักเรียนตอบแบบสอบถามเนื้อหาหลักสูตรที่ต้องการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเนื้อหาปั๊พื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT , O-NET จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ คือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 71.5 รองลงมา เน้นเนื้อหาปั๊พื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียนจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT , O-NET จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ คือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 89.2 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบ

GAT, PAT , O-NET จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 รองลงมา เน้นเนื้อหาปั๊พื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียนจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับผลสูตรต้องการเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ X^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับผลสูตรที่ต้องการเรียนกว่าวิชา 3 หลักสูตร ได้แก่ เน้นเรียนเนื้อหาปั๊พื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) และเน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT , O-NET โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เน้นเนื้อหาปั๊พื้นฐานทำเกรดมากกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 ส่วนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เน้นเพื่อเตรียมสอบโควตา และเน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT , O-NET มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4 – 16 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของเนื้อหาหลักสูตรที่ผู้ตอบแบบสอบถาม
ต้องการ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เนื้อหาหลักสูตรที่ต้องการ	เกรดเฉลี่ยสะสม				χ^2	Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota)	12 (54.5)	76 (75.2)	88 (72.1)	110 (75.9)	4.725	0.193
เน้นเนื้อหาปั๊พื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน	14 (63.6)	62 (61.4)	83 (68.0)	87 (60.0)	2.003	0.572
เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT , O-NET	8 (36.4)	59 (58.4)	75 (61.5)	85 (58.6)	4.863	0.182
เน้นเพื่อเรียนล่วงหน้าสำหรับสอบใหม่	7 (31.8)	23 (22.8)	38 (31.1)	49 (33.8)	3.617	0.306

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 จำนวน 22 คน
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 จำนวน 101 คน เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 122 คน เกรด
เฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 จำนวน 145 คน

จากตารางที่ 4 – 16 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับหลักสูตรที่ต้องการ จำแนก
ตามเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.51 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้น
เนื้อหาปั๊พื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียม
สอบตรง (Quota) จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบ
GAT,PAT,O-NET จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้น
เพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 75.2 รองลงมาคือ เน้นเนื้อหาปั๊พื้นฐาน
ทำเกรดที่โรงเรียน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT,
PAT, O-NET จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 58.4 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.51 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 72.1 รองลงมาคือ เน้นเนื้อหาปั๊พื้นฐาน ทำเกรดที่โรงเรียน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 68.0 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT, O-NET จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ต้องการเรียนเนื้อหาหลักสูตร 3 ลำดับแรก คือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 75.9 รองลงมาคือ เน้นเนื้อหาปั๊พื้นฐาน ทำเกรดที่โรงเรียน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบ GAT, PAT, O-NET จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 58.6 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยกับหลักสูตรที่ต้องการ โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พนว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยกับหลักสูตรที่ต้องการ

ตารางที่ 4 – 17 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีการชำระค่าเรียนที่นักเรียนสะดวก

วิธีการชำระที่นักเรียนสะดวก	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ชำระเงินสดด้วยตนเองที่โรงเรียนกวดวิชา	299	76.7
ชำระผ่านธนาคาร	169	43.3
ชำระผ่านบัตรเครดิต	33	8.5
ชำระผ่านบัตรเงินสด	16	4.1

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน

จากตารางที่ 4 – 17 พนว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สะดวกที่จะชำระด้วยเงินสดด้วยตนเองที่โรงเรียนกวดวิชา จำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 76.7 รองลงมาคือ ชำระผ่านธนาคาร จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ ชำระผ่านบัตรเครดิต จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และชำระผ่านบัตรเงินสด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 18 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกลุ่มคณะวิชา 3 ลำดับที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อ

กลุ่มคณะวิชาที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ/เทคนิคการแพทย์/พยาบาล	212 (54.4)	38 (9.7)	27 (6.9)
กลุ่มคณะวิศวกรรมศาสตร์	56 (14.4)	55 (14.1)	37 (9.5)
กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ	16 (4.1)	92 (23.6)	70 (17.9)
กลุ่มคณะมนุษย์ศาสตร์/สังคมศาสตร์/ สื่อสารมวลชน/รัฐศาสตร์/นิติศาสตร์	46 (11.8)	53 (13.6)	84 (21.5)
คณะศึกษาศาสตร์	14 (3.6)	29 (7.4)	32 (8.2)
กลุ่มคณะบริหารธุรกิจ/พาณิชยศาสตร์การ บัญชี/เศรษฐศาสตร์	25 (6.4)	59 (15.1)	51 (13.1)
กลุ่มคณะเกษตร/อุตสาหกรรมการเกษตร	4 (1.0)	18 (4.6)	30 (7.7)
กลุ่มคณะวิจิตรศิลป์/ดิจิทัลศิลป์/นาฏยศิลป์	5 (1.3)	15 (3.8)	21 (5.4)
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	12 (3.1)	31 (7.9)	38 (9.7)
รวม	390 (100.0)	390 (100.0)	390 (100.0)

จากตารางที่ 4 – 18 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกกลุ่มคณะเพื่อเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ลำดับที่ 1 ได้แก่ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ/เทคนิคการแพทย์/พยาบาล จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 นักเรียนส่วนใหญ่เลือกลำดับที่ 2 ได้แก่ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์

ภาษาไทยและชีวภาพ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 และเลือกลำดับที่ 3 ได้แก่ กลุ่มคณะมนุษย์ศาสตร์/สังคมศาสตร์/สื่อสารมวลชน/รัฐศาสตร์/นิติศาสตร์ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5

ตารางที่ 4 – 19 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามกำหนดการที่นักเรียนตั้งใจเข้าศึกษาต่อ

มหาวิทยาลัยที่นักเรียนตั้งใจเข้าศึกษาต่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	274	70.3
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	54	13.8
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	15	3.8
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	7	1.8
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	8	2.1
มหาวิทยาลัยศิลปากร	6	1.5
มหาวิทยาลัยมหิดล	4	1.0
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	4	1.0
วิทยาลัยแพทย์พะนงกูฎเกล้า	3	0.8
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	3	0.8
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชภัฏสวนดุสิต	2	0.5
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	2	0.5
โรงเรียนนายร้อยคำราขาว	1	0.3
มหาวิทยาลัยนเรศวร	1	0.3
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงใหม่	1	0.3
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	1	0.3
มหาวิทยาลัยรังสิต	1	0.3
เรียนต่อต่างประเทศ	1	0.3
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4 – 19 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามตั้งใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย 3 ลำดับแรก คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 รองลงมาคือ ธรรมศาสตร์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 20 แสดงจำนวน ร้อยละของมหาวิทยาลัยที่ตั้งใจเข้าศึกษาต่อ จำนวนตามเกรดเฉลี่ยสะสม

มหาวิทยาลัยที่ตั้งใจเข้าศึกษาต่อ	เกรดเฉลี่ยสะสม			
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	18 (81.7)	75 (74.3)	86 (70.5)	95 (65.5)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	1 (4.5)	11 (10.9)	16 (13.1)	26 (17.9)
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	0 (0.0)	1 (1.0)	7 (5.7)	7 (4.8)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	0 (0.0)	3 (3.0)	3 (2.5)	1 (0.7)
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	0 (0.0)	4 (4.0)	0 (0.0)	4 (2.8)
อื่นๆ	3 (13.6)	7 (6.9)	10 (8.2)	12 (8.3)
รวม	22 (100.0)	101 (100.0)	122 (100.0)	145 (100.0)

จากตารางที่ 4 – 20 พบร้านักเรียนตอบแบบสอบถามตามเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยที่ตั้งใจเข้าศึกษาต่อ จำนวนตามเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.51 ตั้งใจเข้าศึกษาต่อ 3 มหาวิทยาลัย 3 ลำดับแรก คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 81.7 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยอื่นๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ตั้ง ใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย 3 ลำดับแรก คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ตั้ง ใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย 3 ลำดับแรก คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ตั้ง ใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย 3 ลำดับแรก คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับการเลือกโรงเรียนกวดวิชา ท่านให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ในระดับใด
แสดงผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ต่อการเลือกโรงเรียนกวด
วิชา ในรูปตารางดังตารางที่ 4 – 21 ถึง ตารางที่ 4 – 42
ตารางที่ 4 – 21 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและระดับความสำคัญของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนก
ตามระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	ระดับความสำคัญ					ค่า เฉลี่ย	การ แปล ผล	SD
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
	จำนวน (ร้อย ละ)	จำนวน (ร้อย ละ)	จำนวน (ร้อย ละ)	จำนวน (ร้อย ละ)	จำนวน (ร้อย ละ)			
ความสามารถและเทคนิค การสอนของครุผู้สอน	186 (47.7)	176 (45.1)	26 (6.7)	2 (0.5)	0 (0.00)	4.40	มาก ที่สุด	0.637
มีเอกสารประกอบการ เรียนตรงตามหลักสูตรที่ เรียน	147 (37.7)	183 (46.9)	47 (12.1)	10 (2.6)	3 (0.8)	4.18	มาก	0.799
เปิดสอนครบทุกวิชาที่ ต้องการ มีหลักสูตร หลากหลาย	103 (26.4)	168 (43.1)	96 (24.6)	18 (4.6)	5 (1.3)	3.89	มาก	0.894
ชื่อเสียงของโรงเรียนกวด วิชา	68 (17.4)	157 (40.3)	131 (33.6)	18 (4.6)	16 (4.1)	3.62	มาก	0.961
ค่าเฉลี่ยรวม						4.02	มาก	0.517

จากตารางที่ 4 – 21 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน
ผลิตภัณฑ์ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.02) โดยปัจจัยอยู่ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุดคือ
ความสามารถและเทคนิคการสอนของครุผู้สอน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.40) รองลงมาคือ มี
เอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) รองลงมาคือ เปิดสอน
ครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.89) รองลงมาคือชื่อเสียงของ
โรงเรียนกวดวิชา ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.62) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 22 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเพศ

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	เพศ		t-test	Sig (2-tailed)
	ชาย	หญิง		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน	4.47	4.38	1.228	0.220
มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน	4.10	4.21	-1.260	0.209
เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย	3.82	3.91	-0.887	0.376
ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา	3.48	3.68	-1.611	0.109
ค่าเฉลี่ยรวม	3.96	4.04	-1.364	0.173

จากตารางที่ 4 – 22 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเพศ ดังนี้

นักเรียนเพศชายให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.96) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่าง พบร่วมนักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.47) รองลงมาคือ มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.10) รองลงมาคือ เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.82) รองลงมาคือ ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.48) ตามลำดับ

นักเรียนเพศหญิงให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.04) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่าง พบร่วมนักเรียนให้ความสำคัญต่อความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.38) รองลงมาคือ มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.21) รองลงมาคือ เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.91) รองลงมาคือ ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.68) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ t-test ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบร่วมค่าเฉลี่ยรวมระดับความสำคัญของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อด้านผลิตภัณฑ์

จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาแยกตามปัจจัยอยู่พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 – 23 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามระดับชั้น

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	ระดับชั้น			F-test	Sig.
	มัธยมศึกษา ปีที่ 4	มัธยมศึกษา ปีที่ 5	มัธยมศึกษา ปีที่ 6		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน	4.44	4.31	4.45	2.081	0.126
มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน	4.26	4.10	4.18	1.333	0.265
เปิดสอนครบถ้วนทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย	3.92	3.92	3.82	0.502	0.606
ชื่อเสียงของโรงเรียนรวดเร็ว	3.55	3.58	3.74	1.426	0.242
ค่าเฉลี่ยรวม	4.04	3.97	4.05	0.848	0.429

จากตารางที่ 4 – 23 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยผลิตภัณฑ์ จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.04) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่ พบร่วมนักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.44) รองลงมาคือ มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.26) รองลงมาคือ เปิดสอนครบถ้วนทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.92) รองลงมาคือ ชื่อเสียงของโรงเรียนรวดเร็ว ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.55) ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.97) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่ พบร่วมนักเรียนให้ความสำคัญต่อด้านความสามารถและเทคนิค

การสอนของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.31) รองลงมาคือ มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.10) รองลงมาคือ เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.92) รองลงมาคือ ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.58) ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.05) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่างพบร่วมกัน ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.45) รองลงมาคือ มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) รองลงมาคือ เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.82) รองลงมาคือ ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.55) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พ布ว่าค่าเฉลี่ยรวมระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามระดับชั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยอย่างพบร่วมกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 – 24 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	เกรดเฉลี่ยสะสม				F-test	Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน	4.09	4.34	4.39	4.50	3.424	0.017*
มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน	3.86	4.21	4.14	4.25	1.658	0.176
เปิดสอนครบถ้วนทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย	3.68	3.90	3.93	3.88	0.478	0.698
ชื่อเสียงของโรงเรียนภาควิชา	3.59	3.58	3.59	3.68	0.296	0.829
ค่าเฉลี่ยรวม	3.67	3.81	3.71	3.76	0.520	0.669

จากตารางที่ 4 – 24 พนวณนักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.67) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่าง พนวณนักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.09) รองลงมาคือ มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.86) รองลงมาคือ เปิดสอนครบถ้วนทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.68) รองลงมาคือ ชื่อเสียงของโรงเรียนภาควิชา ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59) ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.81) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่าง พนวณนักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.34) รองลงมาคือ มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.21) รองลงมาคือ เปิดสอน

ครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.90) รองลงมาคือ ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.58) ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ย 3.01 – 3.50 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.76) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่างพนวณนักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความสามารถ และเทคนิคการสอนของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.39) รองลงมาคือ มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.14) รองลงมาคือ เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.93) รองลงมาคือ ชื่อเสียงของโรงเรียน กวดวิชา ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59) ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ย 3.51 – 4.00 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.71) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่างพนวณนักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านความสามารถ และเทคนิคการสอนของครูผู้สอน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.50) รองลงมาคือ มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตรที่เรียน ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.25) รองลงมาคือ เปิดสอนครบทุกวิชาที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลาย ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.88) รองลงมาคือ ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.68) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พ布ว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยอย่างพนวณว่าระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparison Test) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4 – 25

ตารางที่ 4 – 25 แสดงค่าเฉลี่ยเบริญเทียบความแตกต่างของความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม เป็นรายคู่ของความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	ระดับชั้น	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.			
			ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
			4.09	4.34	4.39	4.50
ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน	ต่ำกว่า 2.51	4.09	–	– 0.25	– 0.3	– 0.41*
	2.51 – 3.00	4.34		–	– 0.05	– 0.16*
	3.01 – 3.50	4.39			–	– 0.11
	3.51 – 4.00	4.50				–

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 – 25 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน พบร่วม แต่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ให้ความสำคัญต่อความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน น้อยกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 และ นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ให้ความสำคัญต่อความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน น้อยกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

ตารางที่ 4 – 26 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ

ปัจจัยด้านคุณภาพ	ระดับความสำคัญ					ค่าเฉลี่ย	การแปลผล	SD
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ	158 (40.5)	163 (41.8)	58 (14.9)	4 (1.0)	7 (1.8)	4.18	มาก	0.85 2
สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้	106 (27.2)	184 (47.2)	84 (21.5)	7 (1.8)	9 (2.3)	3.95	มาก	0.87 5
มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่	80 (20.5)	147 (37.7)	119 (30.5)	34 (8.7)	10 (2.6)	3.65	มาก	0.98 4
มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน	75 (19.2)	148 (37.9)	128 (32.8)	29 (7.4)	10 (2.6)	3.64	มาก	0.95 9
การรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอบไม่ติดยินดีคืนเงิน	78 (20.0)	98 (25.1)	132 (33.8)	54 (13.8)	28 (7.2)	3.37	ปานกลาง	1.15 9
ค่าเฉลี่ยรวม						3.76	มาก	0.68 8

จากตารางที่ 4 – 26 พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านคุณภาพในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.76) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่างพบร่วมนักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) รองลงมา คือ สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.95) รองลงมาคือ มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.65) รองลงมาคือ มีการทดสอบความรู้

ก่อนและหลังเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.64) ส่วนปัจจัยอื่นด้านการรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอนไม่ติดยินดีคืนเงิน เพียงด้านเดียวที่นักเรียน ให้ความสำคัญระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.37)

ตารางที่ 4 – 27 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามเพศ

ปัจจัยด้านคุณภาพ	เพศ		t-test	Sig (2-tailed)
	ชาย	หญิง		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจาก กระทรวงศึกษาธิการ	4.11	4.21	-0.932	0.353
สัตติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือก เข้ามหาวิทยาลัยได้	3.91	3.97	-0.474	0.636
มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่	3.58	3.67	-0.735	0.463
มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลัง เรียน	3.54	3.67	-1.084	0.280
การรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัย เช่น สอนไม่ติดยินดีคืนเงิน	3.24	3.41	-1.292	0.197
ค่าเฉลี่ยรวม	3.68	3.79	-1.265	0.208

จากตารางที่ 4 – 27 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามเพศ ดังนี้

นักเรียนเพศชาย ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านคุณภาพ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.68) เมื่อพิจารณาปัจจัยอื่นพบว่านักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.11) รองลงมาคือ สัตติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.91) รองลงมาคือ มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.58) มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.54) ส่วนปัจจัยด้านการรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอนไม่ติดยินดีคืนเงิน ให้ความสำคัญระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.24) ตามลำดับ

นักเรียนเพศหญิง ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านคุณภาพ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.79) เมื่อพิจารณาปัจจัยอื่นพบว่านักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจาก

กระทรวงศึกษาธิการ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.21) รองลงมาคือ สติจำนำวนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97) รองลงมาคือ มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.67) ส่วนปัจจัยด้านการรับรองผลการสอนคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอนไม่ติดขัดคืนเงิน ให้ความสำคัญระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.41) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ t-test ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวมระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาแยกตามปัจจัยย่อยพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 – 28 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามระดับชั้น

ปัจจัยด้านคุณภาพ	ระดับชั้น			F-test	Sig.
	มัธยมศึกษา ปีที่ 4	มัธยมศึกษา ปีที่ 5	มัธยมศึกษา ¹ ปีที่ 6		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ผ่านมาตรฐานการรับรอง คุณภาพจากกระทรวง ศึกษาธิการ	4.18	4.13	4.23	0.448	0.639
สติจำนำวนักเรียนที่ผ่านการ คัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้	4.04	3.81	4.01	2.686	0.069
มีระบบประเมินอาจารย์และ เจ้าหน้าที่	3.83	3.53	3.58	3.476	0.032*
มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียน	3.76	3.55	3.60	1.686	0.187
การรับรองผลการสอน คัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอนไม่ติดขัดคืนเงิน	3.57	3.22	3.32	3.142	0.044*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.88	3.65	3.75	3.630	0.027*

จากตารางที่ 4 – 28 พนวณนักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านคุณภาพระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.88) เมื่อพิจารณาตามปัจจัยอย่าง พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยอย่างด้านผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) รองลงมาคือ สติ๊ติจำนำวน นักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามายังมหาวิทยาลัยได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.04) รองลงมา คือ มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.83) รองลงมา คือ มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.76) รองลงมาคือ การรับรองผลการสอนคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอนไม่ติดยินดีคืนเงิน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.57) ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านคุณภาพระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.65) เมื่อพิจารณาตามปัจจัยอย่าง พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.13) รองลงมาคือ สติ๊ติจำนำวน นักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามายังมหาวิทยาลัยได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.81) รองลงมา คือ มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.55) รองลงมา คือ มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.53) รองลงมาคือ การรับรองผลการสอนคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอนไม่ติดยินดีคืนเงิน ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.22) ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านคุณภาพระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.75) เมื่อพิจารณาตามปัจจัยอย่าง พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยอย่างด้านผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.23) รองลงมาคือ สติ๊ติจำนำวน นักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามายังมหาวิทยาลัยได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.01) รองลงมา คือ มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.60) รองลงมา คือ มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.58) รองลงมาคือ การรับรองผลการสอนคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอนไม่ติดยินดีคืนเงิน ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.32) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบร่วม ค่าเฉลี่ยรวมระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามระดับชั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่างพบร่วม ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านคุณภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องการรับรองผลการสอนคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอนไม่ติดยินดีคืนเงิน และมีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparison Test) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ได้ผลออกมาดังตารางที่ 4 – 29 ถึง ตารางที่ 4 – 30

ตารางที่ 4 – 29 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่ ของการรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่นสอบไม่ติดยินดีคืนเงิน

ปัจจัยด้านคุณภาพ	ระดับชั้น	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.		
			มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
			3.57	3.22	3.32
การรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่นสอบไม่ติดยินดีคืนเงิน	มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.57	–	0.35*	0.25
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.22		–	– 0.10
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.32			–

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 –29 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ ของการรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอบไม่ติดยินดีคืนเงิน พบร่วม แต่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความสำคัญต่อการรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอบไม่ติดยินดีคืนเงินมากกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 4 – 30 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่ ของมีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่

ปัจจัยด้านคุณภาพ	ระดับชั้น	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.		
			มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
			3.83	3.53	3.58
มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่	มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.83	–	0.30*	0.25
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.53	–	–	– 0.03
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.58	–	–	–

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 – 30 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ ของการมีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 1 คู่ คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความสำคัญต่อการมีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 4 – 31 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ปัจจัยด้านคุณภาพ	เกรดเฉลี่ยสะสม				F-test	Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ	4.14	4.25	4.07	4.23	1.061	0.365
สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามายังมหาวิทยาลัยได้	3.86	4.05	3.84	3.99	1.184	0.316
มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่	3.77	3.59	3.61	3.70	0.442	0.723
มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน	3.45	3.70	3.72	3.55	1.121	0.340
การรับรองผลการสอนคัดเลือกเข้ามายังมหาวิทยาลัย เช่น สอบไม่ติดยินดีคืนเงิน	3.14	3.48	3.32	3.37	0.650	0.583
ค่าเฉลี่ยรวม	3.67	3.81	3.71	3.76	0.520	0.669

จากตารางที่ 4 – 31 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านคุณภาพ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.67) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่างพบร่วมนักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.14) รองลงมาคือ สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามายังมหาวิทยาลัยได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.86) รองลงมาคือ มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77) มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.45) รองลงมาคือ การรับรองผลการสอนคัดเลือกเข้ามายังมหาวิทยาลัย เช่น สอบไม่ติดยินดีคืนเงิน ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.14) ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านคุณภาพ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.81) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยอยู่ด้านผ่านมาตรฐาน การรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.25) รองลงมาคือ สติ๊ติ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามายังมหาวิทยาลัยได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.05) รองลงมาคือ มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.70) รองลงมาคือ มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59) รองลงมาคือ การรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอบไม่ติดยินดีคืนเงิน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.48) ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านคุณภาพ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.71) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยอยู่ด้านผ่านมาตรฐาน การรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.07) รองลงมาคือ สติ๊ติ จำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามายังมหาวิทยาลัยได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.84) รองลงมาคือ มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.72) รองลงมาคือ มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.61) รองลงมาคือ การรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอบไม่ติดยินดีคืนเงิน ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.32) ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ย 3.51 – 4.00 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านคุณภาพ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.76) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผ่านมาตรฐาน การรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.23) รองลงมาคือ สติ๊ติ จำนวนนักเรียน ที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.99) รองลงมาคือ มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.70) รองลงมาคือ มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.55) รองลงมาคือ การรับรองผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอบไม่ติดยินดีคืนเงิน ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.37) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยอยู่พบว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านคุณภาพ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 – 32 แสดงจำนวน ร้อยละค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความสำคัญ
ของปัจจัยด้านบริการ

ปัจจัยด้านบริการ	ระดับความสำคัญต่อการเลือกโรงเรียน gwad					ค่าเฉลี่ย	การแปลผล	SD			
	วิชา										
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด						
จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)						
เจ้าหน้าที่สุภาพ เรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง	169 (43.3)	157 (40.3)	60 (15.4)	4 (1.0)	0 (0.00)	4.26	มาก ที่สุด	0.750			
จัดกิจกรรมแนะนำการ เตรียมตัวสอบ และ ^{และ} แนะนำข้อสอบ	159 (40.8)	174 (44.6)	52 (13.3)	3 (0.8)	2 (0.5)	4.24	มาก ที่สุด	0.748			
ให้ชี้อุปกรณ์การรับสมัคร ^{ห้อง} ของมหาวิทยาลัย ลูกต้องรวดเร็ว	167 (42.8)	153 (39.2)	63 (16.2)	6 (1.5)	1 (0.3)	4.23	มาก ที่สุด	0.790			
สามารถติดตอกับ ^{ห้อง} โรงเรียน gwad ได้ ^{ได้} สะดวก	165 (42.3)	157 (40.3)	58 (14.9)	9 (2.3)	1 (0.3)	4.22	มาก ที่สุด	0.800			
สามารถดู VDO มันทึก ^{ห้อง} การสอนบททวน ^{ห้อง} เนื้อหาที่เรียน ผ่าน ^{ห้อง} เว็บไซต์ของโรงเรียน ^{ห้อง} gwad ได้ ^{ได้}	127 (32.6)	114 (29.2)	110 (28.2)	24 (6.2)	15 (3.8)	3.81	มาก	1.079			
ค่าเฉลี่ยรวม						4.15	มาก	0.601			

จากตารางที่ 4 – 32 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านบริการ
ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.15) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้าน^{ห้อง}
เจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อยดูแลเอาใจใส่ให้ความเป็นกันเอง ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.26) รองลงมา

คือ จัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.24) รองลงมาคือ ให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยถูกต้องรวดเร็ว ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.23) รองลงมาคือ สามารถติดต่อกับโรงเรียนภาควิชาได้สะดวก ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย (4.22) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสามารถดู VDO บันทึกการสอนบททวนเนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนภาควิชาได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.81) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 33 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามเพศ

ปัจจัยด้านบริการ	เพศ		t – test	Sig (2-tailed)
	ชาย	หญิง		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ขัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ	4.17	4.27	-1.243	0.215
เจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง	4.16	4.30	-1.638	0.102
สามารถติดต่อกับโรงเรียนภาควิชาได้ สะดวก	4.14	4.25	-1.252	0.211
ให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัย ถูกต้องรวดเร็ว	4.12	4.27	-1.677	0.094
สามารถดู VDO บันทึกการสอนบททวน เนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียน ภาควิชาได้	3.65	3.86	-1.557	0.121
ค่าเฉลี่ยรวม	4.04	4.19	-2.108	0.036*

จากตารางที่ 4 – 33 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามเพศ ดังนี้

นักเรียนเพศชาย ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านคุณภาพระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.04) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านจัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.17) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.16) รองลงมาคือ สามารถติดต่อกับโรงเรียนภาควิชาได้สะดวกระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.14) รองลงมาคือ ให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยถูกต้อง

รวดเร็ว ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.12) รองลงมาคือ สามารถดู VDO บันทึกการสอนบททวนเนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกว่าวิชาได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.65) ตามลำดับ

นักเรียนเพสหัฐิ ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านคุณภาพระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.19) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญ 3 ลำดับแรก คือ เจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.30) รองลงมาคือ จัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ และให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยถูกต้องรวดเร็ว ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.27) รองลงมาคือ สามารถติดต่อกับโรงเรียนกว่าวิชาได้สะดวกระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.25) รองลงมาคือ สามารถดู VDO บันทึกการสอนบททวนเนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกว่าวิชาได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.86) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ t-test ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวมระดับความสำคัญของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อด้านบริการจำแนกตามเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาแยกตามปัจจัยอยู่พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 – 34 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามระดับชั้น

ปัจจัยด้านบริการ	ระดับชั้น			F-test	Sig.
	มัธยมศึกษา ปีที่ 4	มัธยมศึกษา ปีที่ 5	มัธยมศึกษา ปีที่ 6		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
เจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อย ดูแล เอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง	4.38	4.18	4.22	2.554	0.079
จัดกิจกรรมแนะนำการเตรียม ตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ	4.28	4.12	4.34	3.115	0.046*
สามารถติดต่อกับโรงเรียน กว่าวิชาได้สะดวก	4.28	4.10	4.28	2.229	0.109
ให้ข้อมูลการรับสมัครของ มหาวิทยาลัยถูกต้องรวดเร็ว	4.22	4.12	4.35	2.804	0.062
สามารถดู VDO บันทึกการ สอนบททวนเนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกว่าว วิชาได้	3.98	3.68	3.75	2.625	0.074
ค่าเฉลี่ยรวม	4.22	4.04	4.19	3.627	0.028*

จากตารางที่ 4 – 34 พนวณนักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยด้าน
บริการ จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านบริการระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย
รวม 4.22) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่างพนวณ ว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่สุภาพ
เรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.38) รองลงมาคือ จัดกิจกรรม
แนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ และสามารถติดต่อกับโรงเรียนกว่าวิชาได้สะดวก
ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.28) เท่ากัน รองลงมาคือ ให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยถูกต้อง
รวดเร็ว ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.22) รองลงมาคือ สามารถดู VDO บันทึกการสอนบททวนเนื้อหา
ที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกว่าวิชาได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.98) ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านบริการระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม
4.04) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่างพนวณ ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อย

ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) รองลงมาคือ จัดกิจกรรมแนะนำการ เตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ และให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยลูกต้องรวดเร็ว ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.12) เท่ากัน รองลงมาคือ สามารถติดต่อกับโรงเรียนกว่าวิชาได้สะดวก ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.10) รองลงมาคือ สามารถดู VDO บันทึกการสอนบททวนเนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกว่าวิชาได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.68) ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านบริการระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.19) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่างพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยอยู่ด้านให้ข้อมูลการรับสมัคร ของมหาวิทยาลัยลูกต้องรวดเร็ว ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.35) รองลงมา คือ จัดกิจกรรมแนะนำ การเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.34) รองลงมา คือ สามารถ ติดต่อกับโรงเรียนกว่าวิชาได้สะดวก ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.28) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่สุภาพ เรียนร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.22) รองลงมาคือ สามารถดู VDO บันทึกการสอนบททวนเนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกว่าวิชาได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.75) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พ布ว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับ ความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามระดับชั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยอย่างพบว่าระดับความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องการจัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบและแนะนำ ข้อสอบ จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparison Test) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ได้ผลลูกน้ำดังตารางที่ 4 – 35

ตารางที่ 4 – 35 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่ของการจัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ

ปัจจัยด้านบริการ	ระดับชั้น	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.		
			มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
			4.28	4.12	4.34
การจัดกิจกรรมแนะนำ	มัธยมศึกษาปีที่ 4	4.28	–	0.16	– 0.06
การเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ	มัธยมศึกษาปีที่ 5	4.12		–	– 0.22*
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	4.34			–

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 – 35 เมื่อทดสอบความความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของการจัดกิจกรรมแนะนำ การเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 4 – 36 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ปัจจัยด้านบริการ	เกรดเฉลี่ยสะสม				F-test	Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยสูงต้องรวดเร็ว	4.09	4.28	4.25	4.19	0.488	0.690
จัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ	4.00	4.25	4.25	4.28	0.867	0.458
เข้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง	3.91	4.28	4.22	4.33	2.184	0.089
สามารถติดต่อกับโรงเรียน ภาควิชาได้สะดวก	3.82	4.23	4.20	4.29	2.255	0.082
สามารถดู VDO บันทึกการสอนทบทวนเนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียน ภาควิชาได้	3.73	3.80	3.77	3.85	0.157	0.925
ค่าเฉลี่ยรวม	3.90	4.16	4.13	4.18	1.408	0.240

จากตารางที่ 4 – 36 พ布ว่า�ักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านบริการระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.90) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่าง พ布ว่า�ักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยสูงต้องรวดเร็ว ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.09) รองลงมาคือ จัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.00) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.91) รองลงมาคือ สามารถติดต่อกับโรงเรียน ภาควิชาได้สะดวก ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.82) รองลงมาคือ สามารถดู VDO

บันทึกการสอนบททวนเนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกวดวิชาได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.73) ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านบริการระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.16) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่าง พ布ว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยสูงต้องรวดเร็ว และเจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.28) เท่ากัน รองลงมา คือ จัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.25) รองลงมา คือ สามารถติดต่อกับโรงเรียนกวดวิชาได้สะดวก ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.23) รองลงมา คือ สามารถดู VDO บันทึกการสอนบททวนเนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกวดวิชาได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.80) ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านบริการ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.13) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่างพ布ว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยสูงต้องรวดเร็ว และ จัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.25) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.22) รองลงมา คือ สามารถติดต่อกับโรงเรียนกวดวิชาได้สะดวก ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.20) รองลงมา คือ สามารถดู VDO บันทึกการสอนบททวนเนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกวดวิชาได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77) ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านบริการ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 4.18) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่างพ布ว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่สุภาพเรียบร้อย ดูแลเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.33) รองลงมา คือ สามารถติดต่อกับโรงเรียนกวดวิชาได้สะดวก ระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.29) รองลงมา คือ จัดกิจกรรมแนะนำการเตรียมตัวสอบ และแนะนำข้อสอบ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.28) รองลงมา คือ ให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยสูงต้องรวดเร็ว ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.19) รองลงมา คือ สามารถดู VDO บันทึกการสอนบททวนเนื้อหาที่เรียน ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกวดวิชาได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.85) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พ布ว่า ค่าเฉลี่ยรวม ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยอย่างพ布ว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 – 37 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับความสำคัญ
ของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด

ปัจจัยด้านการ ส่งเสริมการตลาด	ระดับความสำคัญต่อการเลือกโรงเรียนควรวิชา					ค่า เฉลี่ย	การ แปล ผล	SD
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ราคากลุ่ก	109 (27.9)	110 (28.2)	138 (35.4)	27 (6.9)	6 (1.5)	3.74	มาก	0.992
มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่า เรียนคอร์สตัดไป	78 (20.0)	118 (30.3)	139 (35.6)	44 (11.3)	11 (2.8)	3.53	มาก	1.023
การลงโฆษณาในสื่อ ต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร	67 (17.2)	135 (34.6)	133 (34.1)	38 (9.7)	17 (4.4)	3.51	มาก	1.026
ผ่อนชำระค่าเรียน เป็นงวดๆ ได้	87 (22.3)	105 (26.9)	134 (34.4)	37 (9.5)	27 (6.9)	3.48	มาก	1.142
ค่าเฉลี่ยรวม						3.57	มาก	0.765

จากตารางที่ 4 – 37 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการ
ส่งเสริมการตลาดในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.57) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่พบว่านักเรียนให้
ความสำคัญต่อปัจจัยด้านราคากลุ่ก ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.74) รองลงมาคือ มีของแจก ของแถม
และให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์สตัดไป ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.53) รองลงมาคือ การลงโฆษณาในสื่อ
ต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.51) รองลงมาคือ ผ่อนชำระค่าเรียนเป็น
งวดๆ ได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.48) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 38 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเพศ

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด	เพศ		t-test	Sig (2-tailed)
	ชาย	หญิง		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ราคาถูก	3.81	3.72	0.772	0.440
มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลด ค่าเรียนคอร์สตัดไป	3.48	3.55	-0.615	0.540
ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้	3.34	3.53	-1.366	0.174
การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร	3.27	3.59	-2.339	0.021*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.47	3.60	-1.426	0.155

จากตารางที่ 4 – 38 พบร่วnakเรียนตอบแบบสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเพศ ดังนี้

นักเรียนเพศชาย นักเรียนเพศชายให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.47) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่ypnb ว่านักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้าน ราคาถูก ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.81) รองลงมาคือ มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์สตัดไป ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.48) รองลงมาคือ ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.34) รองลงมาคือ การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.27) ตามลำดับ

นักเรียนเพศหญิง ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.60) เมื่อพิจารณาปัจจัยอย่ypnb ว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านราคาถูก ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.72) รองลงมา คือ การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59) รองลงมาคือ มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์สตัดไป ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.55) รองลงมาคือ ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.53) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ t-test ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบร่วnakคะแนนเฉลี่ยรวมระดับความสำคัญของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อด้านการส่งเสริมการตลาดจำแนกตามเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาแยกตามปัจจัยอย่ypnb ว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่อง การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร

ตารางที่ 4 – 39 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามระดับชั้น

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด	ระดับชั้น			F-test	Sig.
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ราคาถูก	3.97	3.60	3.65	5.373	0.005*
ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้	3.65	3.19	3.60	6.528	0.002*
มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์สตัดไป	3.60	3.44	3.56	0.884	0.414
การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร	3.46	3.47	3.58	0.586	0.557
ค่าเฉลี่ยรวม	3.67	3.42	3.60	3.614	0.028*

จากตารางที่ 4 – 39 พบร้านักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.67) เมื่อพิจารณาตามปัจจัยย่อยพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านราคาถูกระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97) รองลงมา คือ ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.65) รองลงมาคือ มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์สตัดไป ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.60) รองลงมาคือ การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.46) ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.42) เมื่อพิจารณาตามปัจจัยย่อยพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านราคาถูกระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.60) รองลงมา คือ การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.47) รองลงมาคือ มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์สตัดไป ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.44) รองลงมาคือ ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.19) ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.60) เมื่อพิจารณาตามปัจจัยย่อยพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านราคากลุ่มระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.65) รองลงมา คือ ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.60) รองลงมาคือ การลงทะเบียนในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.58) รองลงมาคือ มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียนครอสสตั๊ดไป ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.56) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามระดับชั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยย่อยพบว่าระดับความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเรื่องราคาถูก และ ผ่อนชำระค่าเรียน เป็นงวดๆ ได้ จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparison Test) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ได้ผลลูกม้าดังตารางที่ 4 – 40 ถึง 4 – 41

ตารางที่ 4 – 40 แสดงค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างความสำคัญของปัจจัยด้านบริการ จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่ของราคาถูก

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด	ระดับชั้น	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.		
			มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
			3.97	3.69	3.65
ราคาถูก	มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.97	–	0.28*	0.32*
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.60		–	– 0.05
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.65			–

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 – 40 เมื่อทดสอบทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของราคาถูก พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความสำคัญต่อราคาถูกมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความสำคัญต่อราคาถูกมากกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 4 – 41 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่ของการผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด	ระดับชั้น	ค่าเฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.		
			มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
			3.65	3.19	3.60
ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้	มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.65	–	0.46*	0.05
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.19		–	– 0.41*
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.60			–

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 – 41 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของการผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ความสำคัญต่อการผ่อนชำระเป็นงวดๆ ได้ แตกต่างกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้ความสำคัญต่อการผ่อนชำระเป็นงวดๆ ได้ แตกต่างกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 4 – 42 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตาม เกรดเฉลี่ยสะสม

ปัจจัยด้านการส่งเสริม การตลาด	เกรดเฉลี่ยสะสม				F-test	Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้	3.77	3.63	3.35	3.44	1.662	0.175
ราคาถูก	3.64	3.71	3.85	3.68	0.787	0.502
การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร	3.59	3.50	3.58	3.43	0.554	0.646
มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์สตัดไป	3.32	3.50	3.57	3.57	0.458	0.712
ค่าเฉลี่ยรวม	3.57	3.58	3.58	3.52	0.171	0.916

จากตารางที่ 4 – 42 พนวณนักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเกรดเฉลี่ย ดังนี้

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.57) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้าน ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77) รองลงมา คือ ราคาถูก ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.64) รองลงมาคือ การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59) รองลงมาคือ มีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์สตัดไป ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.32) ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.58) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยอยู่ ด้านราคาถูก ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.71) รองลงมาคือ ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.63) รองลงมาคือ การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร และมีของแจก ของแถม และให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์สตัดไป ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.50) เท่ากัน

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.58) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้าน ราคาถูก ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.85) รองลงมาคือ การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ

นิตยสาร ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.58) รองลงมาคือ มีของแจก ของแคม และให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์ส ถัดไป ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.57) รองลงมาคือ ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม 3.52) เมื่อพิจารณาปัจจัยอยู่พบว่านักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้าน ราคาถูก ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.68) รองลงมาคือ มีของแจก ของแคม และให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์ส ถัดไป ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.57) รองลงมาคือ ผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้ ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.44) รองลงมาคือ การลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.43) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พ布ว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับ ความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยอยู่พบว่าระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการ ส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและพฤติกรรมการเรียนกวดวิชา

แสดงผลการวิเคราะห์ด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมการเรียนกวดวิชา ดังตารางที่ 4 – 43 ถึง ตารางที่ 4 – 83

ตารางที่ 4 – 43 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามความเห็นเกี่ยวกับ การเรียนกวดวิชา

ความเห็นเกี่ยวกับ การเรียนกวดวิชา	ระดับความเห็นด้วย					ค่า เฉลี่ย	การ แปล ผล	SD
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ท่านเข้าใจเนื้อหาจาก การเรียน “ในโรงเรียน”	36 (9.2)	181 (46.4)	155 (39.7)	14 (3.6)	4 (1.0)	3.59	มาก	0.749
ท่านพอใจในคะแนน เนื่องจากคะแนนของตนเอง	34 (8.7)	119 (30.5)	182 (46.7)	39 (10.0)	16 (4.1)	3.30	ปาน กลาง	0.912
การเรียนกวดวิชา มี ความจำเป็นต่อท่าน	87 (22.3)	156 (40.0)	128 (32.8)	13 (3.3)	6 (1.5)	3.78	มาก	0.882
ท่านเข้าใจ เนื้อหา เพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา”	105 (26.9)	212 (54.4)	68 (17.4)	4 (1.0)	1 (0.3)	4.07	มาก	0.710
การเรียนกวดวิชาทำให้ เกรดสูงขึ้น	77 (19.7)	167 (42.8)	133 (34.1)	9 (2.3)	4 (1.0)	3.78	มาก	0.822

จากตารางที่ 4 – 43 พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียน กวดวิชา ดังนี้ นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่า การเรียนกวดวิชา มีความจำเป็นในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.78) แม้ว่า นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59) แต่นักเรียน พอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.30) นักเรียนเข้าใจเนื้อหา เพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.07) และ การเรียนกวดวิชาทำให้เกรด สูงขึ้น ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.78) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 44 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนการดูวิชา จำแนกตามเพศ

ความเห็นเกี่ยวกับการเรียนการดูวิชา	เพศ		t-test	Sig (2-tailed)
	ชาย	หญิง		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ท่านเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน”	3.66	3.57	0.961	0.338
ท่านพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง	3.35	3.28	0.675	0.500
การเรียนการดูวิชามีความจำเป็นต่อท่าน	3.73	3.80	-0.723	0.470
ท่านเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “ดูวิชา”	4.13	4.05	0.992	0.322
การเรียนการดูวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น	3.82	3.77	0.518	0.605

จากตารางที่ 4 – 44 นักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนการดูวิชา จำแนกตามเพศ ดังนี้

นักเรียนเพศชาย เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.66) พอกใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.35) การเรียนการดูวิชามีความจำเป็น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.73) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “ดูวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.13) และการเรียนการดูวิชาทำให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.82)

นักเรียนเพศหญิง เข้าใจเนื้อหาจากการเรียนในโรงเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.57) พอกใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.28) การเรียนการดูวิชามีความจำเป็น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.80) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “ดูวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.05) และการเรียนการดูวิชาทำให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77)

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ t-test ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยรวมระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนการดูวิชาของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาแยกตามปัจจัย ย่อยพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 – 45 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น

ความเห็นเกี่ยวกับการเรียน กว่าวิชา	ระดับชั้น			F-test	Sig.
	มัธยมศึกษา ปีที่ 4	มัธยมศึกษา ปีที่ 5	มัธยมศึกษา ปีที่ 6		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ท่านเข้าใจเนื้อหาจากการ เรียน “ในโรงเรียน”	3.78	3.52	3.48	6.138	0.002*
ท่านพอใจในคะแนนเฉลี่ย สะสมของตนเอง	3.48	3.12	3.28	5.239	0.006*
การเรียนกว่าวิชามีความ จำเป็นต่อท่าน	3.87	3.66	3.82	1.952	0.143
ท่านเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้น จากการเรียน “กว่าวิชา”	4.12	3.94	4.15	3.275	0.039*
การเรียนกว่าวิชาทำให้ เกรดสูงขึ้น	3.88	3.71	3.75	1.670	0.190

จากตารางที่ 4 – 45 นักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.78) พo ใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.48) การเรียนกว่าวิชามีความจำเป็นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.87) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กว่าวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.12) และการเรียนกว่าวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.88)

นักเรียนชั้nmัธยมศึกษาปีที่ 5 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.52) พo ใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.12) การเรียนกว่าวิชามีความจำเป็นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.66) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กว่าวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.94) และการเรียนกว่าวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.71)

นักเรียนชั้nmัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.48) พo ใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.28) การเรียนกว่าวิชามีความจำเป็นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.82) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “กว่าวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.15) และการเรียนกว่าวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.75)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยอื่นพบร่วม ระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา แตกต่างกัน 3 เรื่อง คือ ความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ความพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง และความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กว่าวิชา” จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparison Test) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 4 – 46 ถึง 4 – 48

ตารางที่ 4 – 46 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่ของ ความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน”

ความเห็นเกี่ยวกับ การเรียนกว่าวิชา	ระดับชั้น	ค่า เฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.		
			นักเรียนศึกษา ปีที่ 4	นักเรียนศึกษา ปีที่ 5	นักเรียนศึกษา ปีที่ 6
			3.78	3.52	3.48
ท่านเข้าใจเนื้อหาจากการ เรียน “ในโรงเรียน”	นักเรียนศึกษาปีที่ 4	3.78	–	0.26*	0.30*
	นักเรียนศึกษาปีที่ 5	3.52		–	0.04
	นักเรียนศึกษาปีที่ 6	3.48			–

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 – 46 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ ของ ความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” พบร่วม ระดับความเห็นด้านความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” แตกต่างกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” แตกต่างกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 4 – 47 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่ของความพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง

ความเห็นเกี่ยวกับ การเรียนกว่าวิชา	ระดับชั้น	ค่า เฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.		
			มัธยมศึกษา ปีที่ 4	มัธยมศึกษา ปีที่ 5	มัธยมศึกษา ปีที่ 6
		3.48	3.12	3.28	
ท่านพอใจในคะแนน เฉลี่ยสะสมของตนเอง	มัธยมศึกษาปีที่ 4	3.48	–	0.36	0.20
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.12		–	– 0.16
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	3.28			–

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 , Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 – 47 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของความพอใจในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเอง พบร่วมว่า ระดับความเห็นด้านความพอใจในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 – 48 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น เป็นรายคู่ของการเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กว่าวิชา”

ความเห็นเกี่ยวกับ การเรียนกว่าวิชา	ระดับชั้น	ค่า เฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.		
			มัธยมศึกษา ปีที่ 4	มัธยมศึกษา ปีที่ 5	มัธยมศึกษา ปีที่ 6
		4.12	3.94	4.15	
ท่านเข้าใจเนื้อหา เพิ่มขึ้นจากการเรียน “กว่าวิชา”	มัธยมศึกษาปีที่ 4	4.12	–	0.18*	– 0.03
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	3.94		–	– 0.21*
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	4.15			–

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 , Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 – 48 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กว่าวิชา” พบร่วมว่า ระดับความเห็นด้านความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กว่าวิชา” จำแนกตามระดับชั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 5 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” น้อยกว่า มัธยมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 4 – 49 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา	เกรดเฉลี่ยสะสม				F-test	Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย		
ท่านเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน”	3.32	3.39	3.57	3.79	7.379	0.000*
ท่านพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง	2.86	2.78	3.20	3.81	35.418	0.000*
การเรียนกวดวิชา มีความจำเป็นต่อท่าน	3.64	3.84	3.77	3.77	0.365	0.779
ท่านเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา”	3.55	3.97	4.11	4.18	6.147	0.000*
การเรียนกวดวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น	3.59	3.64	3.75	3.93	3.063	0.028*

จากตารางที่ 4 – 49 นักเรียนตอบแบบสอบถามระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.32) พo ใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.86) การเรียนกวดวิชา มีความจำเป็นระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.64) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.55) และการเรียนกวดวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.59)

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียนกวดวิชา ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.39) พo ใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.78) การเรียนกวดวิชา มีความจำเป็นในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.84) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กวดวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.97) การเรียนกวดวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.75)

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.57) พอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.20) การเรียนกว่าวิชา มีความจำเป็นในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กว่าวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.11) และการเรียนกว่าวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.75)

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.79) พอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.81) การเรียนกว่าวิชา มีความจำเป็นต่อนักเรียน ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.77) นักเรียนเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “กว่าวิชา” ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.18) และการเรียนกว่าวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น ระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.93)

ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรวม โดยวิธีการ F-test พบว่าค่าเฉลี่ยรวม ระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาในปัจจัยอื่นพบร่วมกับระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 เรื่อง คือ ความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ความพอใจในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง ท่านเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กว่าวิชา” และการเรียนกว่าวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ (Post Hoc Multiple Comparison Test) โดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ได้ผลลูกม้าดังตารางที่ 4 – 50 ถึง ตารางที่ 4 – 53

ตารางที่ 4 – 50 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม เป็นรายคู่ของความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน”

ความเห็นเกี่ยวกับ การเรียนกว่าวิชา	ระดับชั้น	ค่า เฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.			
			ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
			3.32	3.39	3.57	3.79
ท่านเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน”	ต่ำกว่า 2.51	3.32	–	– 0.07	– 0.25	– 0.47*
	2.51 – 3.00	3.39		–	– 0.18	– 0.40*
	3.01 – 3.50	3.57			–	– 0.22*
	3.51 – 4.00	3.79				–

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 – 50 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของความเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” พบร่วมกันว่า แต่ละคู่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ คือ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” น้อยกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” น้อยกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 เข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” น้อยกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

ตารางที่ 4 – 51 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม เป็นรายคู่ของความพอด้วยในคะแนนเฉลี่ยสะสมของตนเอง

ความเห็นเกี่ยวกับ การเรียนกว่าวิชา	ระดับชั้น	ค่า เฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.			
			ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
			2.86	2.78	3.20	3.81
ท่านพอด้วยในคะแนน เฉลี่ยสะสมของตนเอง	ต่ำกว่า 2.51	2.86	–	0.08	– 0.34*	– 0.95*
	2.51 – 3.00	2.78		–	– 0.42*	– 1.03*
	3.01 – 3.50	3.20			–	0.61*
	3.51 – 4.00	3.81				–

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 – 51 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของความพอด้วยในเกรดเฉลี่ยสะสม ของตนเอง พ布ว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 5 คู่ คือ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 พอด้วยในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเอง น้อยกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 พอด้วยในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเอง น้อยกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 พอด้วยในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเอง น้อยกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 พอด้วยในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเอง น้อยกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 พอด้วยในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเอง น้อยกว่า นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

ตารางที่ 4 – 52 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม เป็นรายคู่ของความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กว่าวิชา”

ความเห็นเกี่ยวกับ การเรียนกว่าวิชา	ระดับชั้น	ค่า เฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.			
			ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
			3.55	3.97	4.11	4.18
ท่านเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้น จากการเรียน “กว่าวิชา”	ต่ำกว่า 2.51	3.55	–	- 0.42*	- 0.56*	- 0.63*
	2.51 – 3.00	3.97		–	- 0.14	- 0.21*
	3.01 – 3.50	4.11			–	- 0.07
	3.51 – 4.00	4.18				–

ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 – 52 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของความเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กว่าวิชา” พบร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ คือ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 เข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “เรียนกว่าวิชา” น้อยกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 เข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “เรียนกว่าวิชา” น้อยกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 เข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “เรียนกว่าวิชา” น้อยกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 เข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน “กว่าวิชา” น้อยกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

ตารางที่ 4 – 53 แสดงค่าเฉลี่ยระดับความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม เป็นรายคู่ของการเรียนกว่าวิชาทำให้เกรดสูงขึ้น

ความเห็นเกี่ยวกับ การเรียนกว่าวิชา	ระดับชั้น	ค่า เฉลี่ย	ผลต่างค่าเฉลี่ย/Sig.			
			ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
			3.59	3.64	3.75	3.93
การเรียนกว่าวิชาทำให้ เกรดสูงขึ้น	ต่ำกว่า 2.51	3.59	–	– 0.05	– 0.16	– 0.34
	2.51 – 3.00	3.64		–	– 0.11	– 0.29*
	3.01 – 3.50	3.75			–	– 0.18
	3.51 – 4.00	3.93				–

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

Post Hoc Multiple Comparisons LSD

จากตารางที่ 4 – 53 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่ของการเรียนกว่าวิชาทำให้เกรดเฉลี่ยสะสมสูงขึ้น พบร่วม แต่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 การเรียนกว่าวิชาทำให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้นน้อยกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

ตารางที่ 4 – 54 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลของการเรียน gwcd วิชา

เหตุผลของการเรียน gwcd วิชา	ใช่	ไม่ใช่
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย	375 (96.2)	15 (3.8)
ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น	355 (91.0)	35 (9.0)
ครุแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม	91 (23.3)	299 (76.7)
ตามกระแสนิยม	45 (11.5)	345 (88.5)
อยากรู้เพื่อน/แฟน	38 (9.7)	352 (90.3)

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน

จากตารางที่ 4 – 54 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ให้เหตุผลการในเรียน gwcd 3 ลำดับแรก คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 96.2 รองลงมา คือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น จำนวน 355 คน คิดเป็นร้อยละ 91.0 รองลงมา คือ ครุแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 55 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเพศ

เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา	เพศ		รวม	χ^2	Sig.
	ชาย	หญิง			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
เตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย	98 (95.1)	277 (96.5)	375 (96.2)	0.385	0.554
ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น	89 (86.4)	266 (92.7)	355 (91.0)	3.654	0.070
ครุแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม	18 (17.5)	73 (25.4)	91 (23.3)	2.685	0.106
ตามกระแสนิยม	12 (11.7)	33 (11.5)	44 (11.5)	0.002	1.000
อยากเจอเพื่อน/แฟน	20 (19.4)	18 (6.3)	38 (9.7)	14.894	0.000*

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เพศชาย 103 คน เพศหญิง 287 คน

จากตารางที่ 4 – 55 พบว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามให้เหตุผลในการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเพศดังนี้

นักเรียนเพศชาย ให้เหตุผลการเรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย จำนวน 98 คน ร้อยละ 95.1 รองลงมา คือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น จำนวน 89 คน ร้อยละ 86.4 รองลงมา คือ อยากเจอเพื่อน/แฟน จำนวน 73 คน ร้อยละ 19.4 ตามลำดับ

นักเรียนเพศหญิง ให้เหตุผลการเรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย จำนวน 277 คน ร้อยละ 96.5 รองลงมา คือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น จำนวน 266 คน ร้อยละ 92.7 รองลงมา คือ ครุแนะนำ จำนวน 73 คน ร้อยละ 25.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับเหตุผลของการเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับเหตุผลของการเรียนกว่าวิชา ในร่อง อยากเจอเพื่อน/แฟน นักเรียนชายให้เหตุผลนี้มากกว่านักเรียนหญิง

ตารางที่ 4 – 56 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น

เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา	ระดับชั้น			X ²	Sig.
	มัธยมศึกษา ปีที่ 4	มัธยมศึกษา ปีที่ 5	มัธยมศึกษา ปีที่ 6		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย	122 (93.8)	123 (94.6)	130 (100.0)	7.904	0.019*
ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น	121 (93.1)	122 (93.8)	112 (86.2)	5.713	0.057
ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม	42 (32.3)	28 (21.5)	21 (16.2)	9.833	0.007*
ตามกระแสนิยม	12 (9.2)	14 (10.8)	19 (14.6)	1.959	0.375
อยากรู้เพื่อน/แฟน	13 (10.0)	10 (7.7)	15 (11.5)	1.108	0.575

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน ระดับชั้นละ 130 คน

จากตารางที่ 4 – 56 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามให้เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ เตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 93.8 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 93.1 รองลงมาคือ ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 ตามลำดับ

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ เตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 94.6 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 93.8 รองลงมาคือ ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ตามลำดับ

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ เตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมาคือ ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับเหตุผลของการเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับเหตุผลของการเรียนกว่าวิชา 2 เหตุผล คือ ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติมมากกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 และเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้เหตุผลนี้มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5

จิรศิริ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4 – 57 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา จำแนกตาม
เกรดเฉลี่ยสะสม

เหตุผลของการเรียน กว่าวิชา	เกรดเฉลี่ยสะสม					Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
เตรียมสอบเข้า มหาวิทยาลัย	22 (100.0)	96 (95.0)	117 (95.9)	140 (96.6)	1.296	0.730
ต้องการให้เกรดเฉลี่ย สูงขึ้น	21 (95.5)	96 (95.0)	113 (92.6)	125 (86.2)	7.033	0.071
ครุแนะนำให้เรียน เพิ่มเติม	10 (45.5)	29 (28.7)	27 (22.1)	25 (17.2)	10.759	0.013*
ตามกระแสนิยม	6 (27.3)	8 (7.9)	13 (10.7)	18 (12.4)	6.833	0.077
อยากรู้เพื่อน/แฟน	6 (27.3)	12 (11.9)	9 (7.4)	11 (7.6)	7.033	0.071
รวม	22 (100.0)	10.1 (100.0)	122 (100.0)	145 (100.0)	6.833	0.077

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 จำนวน 22 คน
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 จำนวน 101 คน เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 122 คน เกรด
เฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 จำนวน 145 คน

จากตารางที่ 4 – 57 พบร่วมนักเรียนให้เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ย
สะสม ดังนี้

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.51 ให้เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา คือ เพื่อเตรียมสอบ
เข้ามหาวิทยาลัย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น
จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.5 รองลงมาคือ ครุแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม จำนวน 10 คน คิดเป็น
ร้อยละ 45.5 รองลงมาคือ ตามกระแสนิยม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 และอยากรู้เพื่อน/
แฟน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ให้เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย และ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 95.0 เท่ากัน รองลงมาคือ ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 รองลงมาคือ อยากเจอเพื่อน/แฟน ร้อยละ 11.9 และตามกระแสนิยม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ให้เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 95.9 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 92.6 รองลงมาคือ ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 รองลงมาคือ ตามกระแสนิยม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และอยากเจอเพื่อน/แฟน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ให้เหตุผลของการเรียนกว่าวิชา คือ เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 96.6 รองลงมาคือ ต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมาคือ ครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 รองลงมาคือ ตามกระแสนิยม จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 และอยากเจอเพื่อน/แฟน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับเหตุผลของการเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ X^2 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบร่วมกับความสัมพันธ์กันระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับเหตุผลของการเรียนกว่าวิชา ในเรื่องครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ให้เหตุผลครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติมมากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า

ตารางที่ 4 – 58 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการทราบแหล่งเรียนรู้ด้วยวิชาจากสื่อ

ทราบแหล่งเรียนรู้ด้วยวิชาจากสื่อ	ทราบ	ไม่ทราบ	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู	343 (87.9)	47 (12.1)	390 (100.0)
การแจกแผ่นพับใบปลิว	262 (67.2)	128 (32.8)	390 (100.0)
ป้ายโฆษณา	135 (34.6)	255 (65.4)	390 (100.0)
จากอินเตอร์เน็ต	122 (31.3)	268 (68.7)	390 (100.0)
เคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียน	58 (14.9)	332 (85.1)	390 (100.0)
โฆษณาหนังสือพิมพ์/นิตยสาร	43 (11.0)	347 (89.0)	390 (100.0)
การสั่งเอกสารแนะนำนำทางไปรยณีย์	23 (5.9)	367 (94.1)	390 (100.0)
โฆษณาวิทยุ	10 (2.6)	380 (97.4)	390 (100.0)

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน

จากตารางที่ 4 – 58 พบร้านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบแหล่งเรียนรู้ด้วยวิชาจากคำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู จำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 87.9 รองลงมา คือ การแจกแผ่นพับใบปลิว จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 67.2 รองลงมา คือ ป้ายโฆษณา จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 59 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของสื่อที่นักเรียนได้ทราบถึงแหล่งเรียนการด
วิชา จำแนกตามเพศ

ทราบแหล่งเรียนการด วิชา จากสื่อ	เพศ		รวม		Sig.
	ชาย	หญิง			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ ครู	93 (90.3)	250 (87.1)	341 (87.9)	0.725	0.482
การแจกแผ่นพับใบปลิว	52 (50.5)	210 (73.2)	262 (67.2)	17.691	0.000*
จากอินเตอร์เน็ต	33 (32.0)	89 (31.0)	122 (31.3)	0.037	0.902
ป้ายโฆษณา	30 (29.1)	105 (36.6)	135 (34.6)	1.863	0.186
เคยเข้าฟังการจัดตัวพิเศษ ที่โรงเรียน	15 (14.6)	43 (15.0)	58 (14.9)	0.011	1.000
โฆษณาหนังสือพิมพ์/ นิตยสาร	11 (10.7)	32 (11.1)	43 (11.0)	0.017	1.000
การส่งเอกสารแนะนำทาง ไปรษณีย์	7 (6.8)	16 (5.6)	23 (5.9)	0.204	0.631
โฆษณาไวท์บอร์ด	4 (3.9)	6 (2.1)	10 (2.6)	0.975	0.301

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เพศชาย 103 คน เพศหญิง 287 คน

จากตารางที่ 4 – 59 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามทราบแหล่งเรียนการดวิชาจากสื่อ
จำแนกตามเพศ ดังนี้

นักเรียนเพศชาย ทราบแหล่งเรียนการดวิชาจากสื่อ ได้แก่ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู
จำนวน 93 คน ร้อยละ 90.3 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว จำนวน 52 คน ร้อยละ 50.5
รองลงมา คือ จากอินเตอร์เน็ต จำนวน 33 คน ร้อยละ 32.0 รองลงมา คือ ป้ายโฆษณา จำนวน 30 คน

ร้อยละ 29.1 รองลงมา คือ เคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียน จำนวน 15 คน ร้อยละ 14.6 รองลงมา คือ โฆษณาหนังสือพิมพ์/นิตยสาร จำนวน 11 คน ร้อยละ 10.7 รองลงมา คือ การส่งเอกสารแนะนำทางไปรษณีย์ จำนวน 7 คน ร้อยละ 6.8 และโฆษณาวิทยุ จำนวน 4 คน ร้อยละ 3.9

นักเรียนเพศหญิง ทราบแหล่งเรียนกว่าวิชาจากสื่อ ได้แก่ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู จำนวน 341 คน ร้อยละ 87.9 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว จำนวน 262 คน ร้อยละ 67.2 รองลงมาคือ ป้ายโฆษณา จำนวน 135 คน ร้อยละ 34.6 รองลงมา คือ จากอินเตอร์เน็ต จำนวน 89 คน ร้อยละ 31.0 รองลงมา คือ เคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียน จำนวน 43 คน ร้อยละ 15.0 รองลงมาคือ โฆษณาหนังสือพิมพ์/นิตยสาร จำนวน 32 คน ร้อยละ 11.1 และโฆษณาวิทยุ จำนวน 6 คน ร้อยละ 2.1

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการทราบแหล่งกว่าวิชาจากสื่อ โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการทราบแหล่งกว่าวิชาจากสื่อในเรื่อง การแจกแผ่นพับใบปลิว นักเรียนหญิงจะทราบแหล่งเรียนกว่าวิชาจากการแจกแผ่นพับใบปลิวมากกว่านักเรียนชาย

ตารางที่ 4 – 60 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของการทราบแหล่งเรียนการค่าวิชาจากสื่อ
จำแนกตามระดับชั้น

ทราบแหล่งเรียนการค่าวิชาจากสื่อ	ระดับชั้น			X ²	Sig.
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู	119 (91.5)	112 (86.2)	112 (86.2)	2.371	0.306
การแจกแผ่นพับใบปลิว	83 (63.8)	82 (63.1)	97 (74.6)	4.908	0.086
ป้ายโฆษณา	52 (40.0)	45 (34.6)	38 (29.2)	3.331	0.189
จากอินเตอร์เน็ต	39 (30.0)	35 (26.9)	48 (36.9)	3.173	0.205
โฆษณาทางนั้งสื่อพิมพ์/ นิตยสาร	13 (10.0)	13 (10.0)	17 (13.1)	0.836	0.658
เคยเข้าฟังการจัดตัวพิเศษที่ โรงเรียน	15 (11.5)	13 (10.0)	30 (23.1)	10.491	0.005*
การส่งเอกสารแนะนำทาง ไปรษณีย์	7 (5.4)	8 (6.2)	8 (6.2)	0.092	0.955
โฆษณาวิทยุ	2 (1.5)	4 (3.1)	4 (3.1)	0.821	0.663

หมายเหตุ : เลือกตอบได้นอกกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน ระดับชั้นละ 130 คน

จากตารางที่ 4 – 60 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามทราบแหล่งเรียนการค่าวิชาจากสื่อ
จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทราบแหล่งเรียนการค่าวิชาจากสื่อ คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว จำนวน 83 คน คิดเป็น

ร้อยละ 63.8 ป้ายโภชนา จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ จากอินเตอร์เน็ต จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ โภชนาหนังสือพิมพ์/นิตยสาร จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมาคือ เคยเข้าฟังการจัดตัวพิเศษที่โรงเรียน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 รองลงมาคือ การส่งเอกสารแนะนำทางไปรษณีย์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 และ โภชนาวิทยุ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทราบแหล่งเรียนกว่าวิชาจากสื่อ คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 63.1 รองลงมาคือ ป้ายโภชนา จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมาคือ จากอินเตอร์เน็ต จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 รองลงมาคือ โภชนาหนังสือพิมพ์/นิตยสาร จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมาคือ เคยเข้าฟังการจัดตัวพิเศษที่โรงเรียน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมาคือ การส่งเอกสารแนะนำทางไปรษณีย์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และ โภชนาวิทยุ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทราบแหล่งเรียนกว่าวิชาจากสื่อ 3 ลำดับแรก คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 รองลงมาคือ จากอินเตอร์เน็ต จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับการทราบแหล่งเรียนกว่าวิชาจากสื่อ โดยใช้สถิติทดสอบ **X²** ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับการทราบแหล่งเรียนกว่าวิชาจากสื่อ ในเรื่องเคยเข้าฟังการจัดตัวพิเศษที่โรงเรียน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รับรู้มากกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 4 – 61 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของการทราบแหล่งเรียนการด้วชาจากสื่อ
จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ทราบแหล่งเรียนการด้วชาจากสื่อ	เกรดเฉลี่ยสะสม				X ²	Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
คำแนะนำจากเพื่อน/ รุ่นพี่/ครู	18 (81.8)	86 (85.1)	112 (91.8)	127 (87.6)	3.255	0.354
การแจกแผ่นพับ ใบปลิว	12 (54.5)	64 (63.4)	81 (66.4)	105 (72.4)	4.095	0.251
ป้ายโฆษณา	12 (54.5)	32 (31.7)	45 (36.9)	46 (31.7)	5.058	0.168
จากอินเตอร์เน็ต	8 (36.4)	25 (24.8)	39 (32.0)	50 (34.5)	2.985	0.394
เคยเข้าฟังการจัดติว พิเศษที่โรงเรียน	4 (18.2)	16 (15.8)	13 (10.7)	25 (17.2)	2.621	0.454
โฆษณาหนังสือพิมพ์/ นิตยสาร	3 (13.6)	12 (11.9)	9 (7.4)	19 (13.1)	2.522	0.471
การส่งเอกสารแนะนำ ทางไปรษณีย์	1 (4.5)	10 (9.9)	4 (3.3)	8 (5.5)	4.535	0.209
โฆษณาวิทยุ	1 (4.5)	0 (0.0)	1 (0.8)	8 (5.5)	9.551	0.023

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 จำนวน 22 คน
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 จำนวน 101 คน เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 122 คน เกรด
เฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 จำนวน 145 คน

จากตารางที่ 4 – 61 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการทราบแหล่งเรียนการด้วชา
จากสื่อ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.51 ทราบแหล่งเรียนการวิชาจากสื่อ คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8 รองลงมาคือ จากแผ่นพับใบปลิว และป้ายโฆษณา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 เท่ากัน รองลงมาคือ จากอินเตอร์เน็ต จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 เคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 รองลงมาคือ โฆษณาหนังสือพิมพ์/นิตยสาร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 รองลงมาคือ การส่งเอกสารแนะนำทางไปรษณีย์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และโฆษณาวิทยุ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ทราบแหล่งเรียนการวิชาจากสื่อ คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 85.1 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 63.4 รองลงมาคือ ป้ายโฆษณา จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 จากอินเตอร์เน็ต จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมาคือ เคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 รองลงมาคือ โฆษณาหนังสือพิมพ์/นิตยสาร จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 รองลงมาคือ การส่งเอกสารแนะนำทางไปรษณีย์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 และไม่มีนักเรียนทราบจากโฆษณาวิทยุ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.51 ทราบแหล่งเรียนการวิชาจากสื่อ คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 91.8 รองลงมาคือ การแจกแผ่นพับใบปลิว จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 รองลงมาคือ ป้ายโฆษณา จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือ จากอินเตอร์เน็ต จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาคือ เคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 รองลงมาคือ โฆษณาหนังสือพิมพ์/นิตยสาร จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 รองลงมาคือ การส่งเอกสารแนะนำทางไปรษณีย์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และโฆษณาวิทยุ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ทราบแหล่งเรียนการวิชาจากสื่อ คือ คำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 87.6 รองลงมาคือ จากแผ่นพับใบปลิว จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 72.4 เท่ากัน รองลงมาคือ จากอินเตอร์เน็ต จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาคือ จากอินเตอร์เน็ต จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาคือ เคยเข้าฟังการจัดติวพิเศษที่โรงเรียน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 รองลงมาคือ โฆษณาหนังสือพิมพ์/นิตยสาร จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 รองลงมาคือ การส่งเอกสารแนะนำทางไปรษณีย์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และโฆษณาวิทยุ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับการทราบแหล่งเรียนกว่าวิชาจากสื่อโดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 พบร่วมกับความสัมพันธ์กับระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับการทราบแหล่งเรียนกว่าวิชาจากสื่อ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4 – 62 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ

ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ	ใช่	ไม่ใช่	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ตนเอง	350 (89.7)	40 (10.3)	390 (100.0)
พ่อ/แม่	210 (53.8)	180 (46.2)	390 (100.0)
เพื่อน/เพน	78 (20.0)	312 (80.0)	390 (100.0)
ครู/อาจารย์	26 (6.7)	364 (93.3)	390 (100.0)
โรงเรียน	5 (1.3)	385 (98.7)	390 (100.0)
อื่นๆ	4 (1.0)	386 (99.0)	390 (100.0)

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน

อื่นๆ ได้แก่ พี่ (4 คน)

จากตารางที่ 4 – 62 พบร่วมกับเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ 3 อันดับแรก คือ ตนเอง จำนวน 350 คน คิดเป็นร้อยละ 89.7 รองลงมา คือ พ่อ/แม่ จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมา คือ เพื่อน/เพน จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 63 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่ง
การวิชา จำแนกตามเพศ

ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ เลือกแหล่งการวิชา	เพศ		รวม		Sig.
	ชาย	หญิง			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ตนเอง	94 (91.3)	256 (89.1)	350 (89.7)	0.351	0.705
พ่อ/แม่	47 (45.6)	163 (56.8)	210 (53.8)	3.801	0.065
เพื่อน/เพน	26 (25.2)	52 (18.1)	78 (20.0)	2.404	0.150
ครู/อาจารย์	8 (7.8)	18 (6.3)	26 (6.7)	0.272	0.646
โรงเรียน	2 (1.9)	3 (1.0)	5 (1.3)	0.481	0.611
อื่นๆ	1 (1.0)	3 (1.0)	4 (1.0)	0.004	1.000

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เพศชาย 103 คน เพศหญิง 287

จากตารางที่ 4 – 63 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ
เลือกแหล่งการวิชา จำแนกตามเพศ ดังนี้

นักเรียนเพศชาย ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนการวิชา 3 ลำดับแรก ได้แก่
ตนเอง จำนวน 94 คน ร้อยละ 91.3 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ จำนวน 47 คน ร้อยละ 45.6 รองลงมาคือ
เพื่อน/เพน จำนวน 26 คน ร้อยละ 25.2 ตามลำดับ

นักเรียนเพศหญิง ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนการวิชา 3 ลำดับแรก ได้แก่
ตนเอง จำนวน 256 คน ร้อยละ 89.1 รองลงมาคือ พ่อแม่ จำนวน 163 คน ร้อยละ 56.8 รองลงมาคือ
เพื่อน/เพน จำนวน 52 คน ร้อยละ 18.1 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับผู้มีอำนาจในการเลือกแหล่งเรียนการวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พ布ว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนการวิชา

ตารางที่ 4 – 64 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติทดสอบผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งการวิชา จำแนกตามระดับชั้น

ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งการวิชา	ระดับชั้น			χ^2	Sig.
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ตนเอง	118 (90.8)	112 (86.2)	120 (92.3)	2.897	0.235
พ่อ/แม่	86 (66.2)	59 (45.4)	65 (50.0)	12.443	0.002*
เพื่อน/เพฟน	21 (16.2)	24 (18.5)	33 (25.4)	3.750	0.153
ครู/อาจารย์	8 (6.2)	8 (6.2)	10 (7.7)	0.330	0.848
โรงเรียน	2 (1.5)	0 (0.0)	3 (2.3)	2.836	0.242
อื่นๆ	3 (2.3)	0 (0.0)	1 (0.8)	3.536	0.171

หมายเหตุ : ตอบได้นากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน ระดับชั้นละ 130 คน

จากตารางที่ 4 – 64 พ布ว่านักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งการวิชา จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 90.8 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 66.2 รองลงมาคือ เพื่อน/เพฟน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 45.4 รองลงมาคือ เพื่อน/เพน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 92.3 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ เพื่อน/เพน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งการวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกว่าวิชา ได้แก่ พ่อ/แม่ โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พ่อ/แม่ มีส่วนในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกว่าวิชามากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 4 – 65 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไโคสแคร์ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งการ
วิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

ผู้มีอำนาจในการ ตัดสินใจเลือกแหล่งการ วิชา	เกรดเฉลี่ยสะสม				χ^2	Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
ตนเอง	16 (72.7)	90 (89.1)	113 (92.6)	131 (90.3)	8.121	0.44
พ่อ/แม่	12 (54.5)	53 (52.5)	64 (52.5)	81 (55.9)	0.412	0.938
เพื่อน/เพฟน	4 (18.2)	19 (18..8)	27 (22.1)	28 (19.3)	0.524	0.914
ครู/อาจารย์	0 (0.0)	9 (8.9)	7 (5.4)	10 (6.9)	2.570	0.463
โรงเรียน	0 (0.0)	1 (1.0)	0 (0.0)	4 (2.8)	4.436	0.218
อื่นๆ	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (2.8)	6.829	0.078

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 จำนวน 22 คน
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 จำนวน 101 คน เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 122 คน เกรด
เฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 จำนวน 145 คน

จากตารางที่ 4 – 65 พบว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ
เลือกแหล่งการวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งการวิชา 3
ลำดับแรก คือ ตนเอง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ จำนวน 12 คน คิด
เป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาคือ เพื่อน/เพฟน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 89.1 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคือ เพื่อน/แฟน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 92.6 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมาคือ เพื่อน/แฟน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกว่าวิชา 3 ลำดับแรก คือ ตนเอง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 90.3 รองลงมาคือ พ่อ/แม่ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมาคือ เพื่อน/แฟน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติกทดสอบ χ^2 พบร่วมกับความสัมพันธ์กันระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม กับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียนกว่าวิชา ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4 – 66 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีเดินทางไปเรียนกว่าวิชา

วิธีการเดินทางไปเรียนกว่าวิชา	จำนวน	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนบุคคล	151	38.7
จักรยานยนต์	117	30.0
รถโดยสารประจำทาง	90	23.1
รถรับ – ส่งประจำ	18	4.6
ขึ้นๆ	14	3.6
รวม	390	100.0

หมายเหตุ : ขึ้นๆ ได้แก่ เดิน (9 คน) ติดรถเพื่อน (2) ผู้ปักครองไปส่ง (2 คน) บ้าน (1 คน)

จากตารางที่ 4 – 66 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางไปเรียนกว่าวิชา โดยรถยนต์ส่วนบุคคล จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาคือ จักรยานยนต์ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมาคือ รถโดยสารประจำทาง จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 67 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวันที่เรียนกว่าวิชา

วัน	เรียน	ไม่เรียน	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
จันทร์ – ศุกร์	345 (88.5)	45 (11.5)	390 (100.0)
เสาร์ – อاثิตย์	346 (88.7)	44 (11.3)	390 (100.0)

จากตารางที่ 4 – 67 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเรียนกว่าวันจันทร์ – ศุกร์ จำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 88.5 และเรียนกว่าวันเสาร์ – อاثิตย์ จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 88.7

ตารางที่ 4 – 68 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของวันที่เลือกเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเพศ

วันที่เลือกเรียนกว่าวิชา	เพศ		รวม		Sig.
	ชาย	หญิง			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
1. จันทร์ – สุกร	90 (87.4)	255 (88.9)	345 (88.5)	0.161	0.720
2. เสาร์ – อاثิตย์	96 (93.2)	250 (87.1)	346 (88.7)	2.814	0.104

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เพศชาย 103 คน เพศหญิง 287 คน

จากตารางที่ 4 – 68 พบว่านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามถูกเลือกวันเรียนกว่าวิชา จำแนกตาม เพศ ดังนี้

นักเรียนเพศชายส่วนใหญ่เลือกเรียนกว่าวิชาวันเสาร์ – อاثิตย์ จำนวน 96 คน กิตเป็นร้อยละ 93.2 และเรียนวันจันทร์ – สุกร จำนวน 90 คน กิตเป็นร้อยละ 87.4 ตามลำดับ

นักเรียนเพศหญิง ส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชาวันจันทร์ – สุกร จำนวน 255 คน กิตเป็นร้อยละ 88.9 และเรียนวันเสาร์ – อاثิตย์ จำนวน 250 คน กิตเป็นร้อยละ 87.1 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวันที่เลือกเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับวันที่เลือกเรียนกว่าวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4 – 69 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของวันที่เรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น

วันที่เรียนกว่าวิชา	ระดับชั้น			χ^2	Sig.
	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
จันทร์ – ศุกร์	114 (87.7)	107 (82.3)	124 (95.4)	11.003	0.004*
เสาร์ – อاثิตย์	108 (83.1)	115 (88.5)	123 (94.6)	8.659	0.013*

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน ระดับชั้นละ 130 คน

จากตารางที่ 4 – 69 พบว่านักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวันที่เรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนกว่าวันจันทร์ – ศุกร์ จำนวน 114 คน กิตเป็นร้อยละ 87.7 และเรียนวันเสาร์อาทิตย์ จำนวน 108 คน กิตเป็นร้อยละ 83.1

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนกว่าวันจันทร์ – ศุกร์ จำนวน 107 คน กิตเป็นร้อยละ 82.3 และเรียนวันเสาร์อาทิตย์ จำนวน 115 คน กิตเป็นร้อยละ 88.5

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนกว่าวันจันทร์ – ศุกร์ จำนวน 124 คน กิตเป็นร้อยละ 95.4 และเรียนวันเสาร์อาทิตย์ จำนวน 123 คน กิตเป็นร้อยละ 94.6

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับวันที่เรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับวันที่เรียน วันจันทร์ – ศุกร์ และ วันเสาร์ – อاثิตย์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4 – 70 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของวันที่เรียนกว่าวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

วันที่เรียนกว่าวิชา	เกรดเฉลี่ยสะสม				χ^2	Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
จันทร์ – ศุกร์	20 (90.0)	88 (87.1)	108 (88.5)	129 (89.0)	0.341	0.952
เสาร์ – อاثิตย์	17 (77.3)	88 (87.1)	107 (87.7)	134 (92.4)	5.238	0.155

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 จำนวน 22 คน เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 จำนวน 101 คน เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 122 คน เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 จำนวน 145 คน

จากตารางที่ 4 – 70 พบร่ว่านักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับวันที่เรียนกว่าวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.51 เรียนกว่าวิชา วันจันทร์ – ศุกร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 และเรียนกว่าวันเสาร์ – อاثิตย์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 เรียนกว่าวิชา วันจันทร์ – ศุกร์ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 87.1 เรียนกว่าวันเสาร์ – อاثิตย์ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 87.1 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 เรียนกว่าวิชา วันจันทร์ – ศุกร์ จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 88.5 เรียนกว่าวันเสาร์ – อاثิตย์ จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 87.7 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 เรียนกว่าวิชา วันจันทร์ – ศุกร์ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 89.0 เรียนกว่าวันเสาร์ – อاثิตย์ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 92.4 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับวันที่เลือกเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 พบร่วา ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับวันที่เลือกเรียนกว่าวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4 – 71 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามแหล่งที่เรียนกว่าวิชา

แหล่งที่เรียนกว่าวิชา	วันจันทร์ – ศุกร์	วันเสาร์ – อاثิตย์
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
โรงเรียนกวดวิชา	218 (55.9)	250 (64.1)
โรงเรียนจัดสอนเสริม	97 (24.9)	61 (15.6)
ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน	82 (21.0)	82 (21.0)
ข้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย	65 (16.7)	60 (15.4)
เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet	61 (15.6)	47 (12.1)

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน

จากตารางที่ 4 – 71 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามตามเลือกแหล่งที่เรียนกว่าวิชา ดังนี้

วันจันทร์ – ศุกร์ เรียนที่แหล่งเรียนกว่าวิชา ดังนี้ เรียนที่โรงเรียนกวดวิชา จำนวน 218 คน

คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมาคือ โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาคือ ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 ข้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และเรียนแบบ เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ตามลำดับ

นักเรียนที่เรียนกว่าวันเสาร์ – อاثิตย์ ส่วนใหญ่ เรียนกว่าวิชาที่โรงเรียนกวดวิชา จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 64.1 รองลงมาคือ ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 รองลงมาคือ โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ข้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 และเรียนแบบ เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 72 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของแหล่งที่เรียนกว่าวิชา จำแนกตามเพศ

แหล่งที่เรียนกว่าวิชา	เพศ		รวม		Sig.
	ชาย	หญิง			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
โรงเรียนกว่าวิชา	52 (50.5)	166 (57.8)	218 (55.9)	1.663	0.205
โรงเรียนจัดสอนเสริม	26 (25.2)	71 (24.7)	97 (24.9)	0.010	1.000
ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน	18 (17.5)	64 (22.3)	82 (21.0)	1.062	0.327
จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย	13 (12.6)	52 (18.1)	65 (16.7)	1.649	0.221
เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet	17 (16.5)	44 (15.3)	61 (15.6)	0.079	0.754

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เพศชาย 103 คน เพศหญิง 287 คน

จากตารางที่ 4 – 72 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามเรียนกว่าวิชา กับแหล่งเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเพศ ดังนี้

นักเรียนเพศชาย ส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชาที่โรงเรียนกว่าวิชา จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมาคือ โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 รองลงมา คือ เรียนกับครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 18 คน ร้อยละ 17.5 จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 และ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ตามลำดับ

นักเรียนเพศหญิง ส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชาที่โรงเรียนกว่าวิชา จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 รองลงมาคือ โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 รองลงมา คือ เรียนกับครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 64 คน ร้อยละ 22.3 จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 และ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแหล่งที่เรียน gwkv โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พนว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแหล่งที่เรียน gwkv ตามที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4 – 73 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติทดสอบ gwkv ของแหล่งที่เรียน gwkv จำแนกตามระดับชั้น

แหล่งที่เรียน gwkv	ระดับชั้น			χ^2	Sig.
	มัธยมศึกษา ปีที่ 4	มัธยมศึกษา ปีที่ 5	มัธยมศึกษา ปีที่ 6		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
โรงเรียน gwkv	62 (47.7)	64 (49.2)	92 (70.8)	17.557	0.000*
โรงเรียนจัดสอนเสริม	42 (32.3)	35 (26.9)	20 (15.4)	10.401	0.006*
ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน	14 (10.8)	35 (26.9)	33 (25.4)	12.446	0.002*
จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย	18 (13.8)	19 (14.6)	28 (21.5)	3.360	0.186
เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet	8 (6.2)	18 (13.8)	35 (26.9)	21.726	0.000*

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน ระดับชั้นละ 130 คน

จากตารางที่ 4 – 73 พนว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามเรียน gwkv กับแหล่งเรียน gwkv จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่เรียนแหล่ง gwkv ที่โรงเรียน gwkv จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมา คือ โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมา คือ จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่เรียนแหล่งรวมวิชาที่โรงเรียนการวิชา จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมา คือ โรงเรียนจัดสอนเสริม และครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 เท่ากัน รองลงมา คือ จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 ตามลำดับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่เรียนแหล่งรวมวิชาที่โรงเรียนการวิชา จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาคือ เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 รองลงมาคือ ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 รองลงมาคือ จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 และเรียนที่โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับแหล่งที่เรียนการวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับแหล่งที่เรียนการวิชา ในเรื่อง โรงเรียนจัดสอนเสริม โรงเรียนการวิชา ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน และเรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะเรียนที่โรงเรียนการวิชา หลากหลายรูปแบบมากกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5

ตารางที่ 4 – 74 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของแหล่งที่เรียนกว่าวิชา จำแนกตามเกรด เนลียสะสม

แหล่งที่เรียนกว่าวิชา	เกรดเฉลี่ยสะสม					Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
โรงเรียนกว่าวิชา	10 (45.5)	55 (54.5)	76 (62.3)	77 (53.1)	3.543	0.315
โรงเรียนจัดสอนเสริม	13 (59.1)	25 (24.8)	23 (18.9)	36 (24.8)	16.153	0.001*
ครูที่โรงเรียนเปิดสอน พิเศษที่บ้าน	1 (4.5)	19 (18.9)	34 (27.9)	28 (19.3)	7.594	0.055
ชั้นนักศึกษา/อาจารย์ มหาวิทยาลัย	5 (22.7)	20 (19.8)	17 (13.9)	23 (15.9)	2.020	0.568
เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet	4 (18.2)	17 (16.8)	25 (20.5)	15 (10.3)	5.474	0.140

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 จำนวน 22 คน
เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 จำนวน 101 คน เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 122 คน เกรด
เฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 จำนวน 145 คน

จากตารางที่ 4 – 74 พบร่วมนักเรียนตอบแบบสอบถามเรียนกว่าวิชา กับแหล่งเรียนกว่าวิชา
จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้
นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ส่วนใหญ่เรียนแหล่งกว่าวิชาที่โรงเรียนจัดสอน
เสริม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมาคือ โรงเรียนกว่าวิชา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อย
ละ 45.5 รองลงมาคือ ชั้นนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 เรียน
VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และเรียนกับครูที่โรงเรียนเปิด
สอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ส่วนใหญ่เรียนแหล่งกว่าวิชาที่โรงเรียนภาควิชาจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมา คือ โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมา คือ จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 รองลงมาคือ ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และเรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ส่วนใหญ่เรียนแหล่งกว่าวิชาที่โรงเรียนภาควิชาจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3 รองลงมาคือ ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 รองลงมาคือ เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 เรียนที่โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 และจ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 ตามลำดับ

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ส่วนใหญ่เรียนแหล่งกว่าวิชาที่โรงเรียนภาควิชาจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมาคือ โรงเรียนจัดสอนเสริม จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 รองลงมาคือ ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมาคือ จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 และเรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับแหล่งที่เรียนภาควิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับแหล่งที่เรียนภาควิชา 1 แหล่ง คือ โรงเรียนจัดสอนเสริม โดยนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ร้อยละ 59.1 เรียนภาควิชาที่โรงเรียนจัดสอนเสริม

ตารางที่ 4 – 75 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามสถานที่เรียนและช่วงเวลาที่ใช้ในการเรียนกว่าวิชา วันจันทร์ – สุกร์

แหล่งที่เรียนกว่าวิชา	ช่วงเวลา			
	16.00 ถึง 20.00 น.	20.01 ถึง 24.00 น.	24.01 ถึง 04.00 น.	04.01 ถึง 08.00 น.
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
โรงเรียนกว่าวิชา	218 (55.9)	10 (2.6)	1 (0.3)	0 (0)
โรงเรียนจัดสอนเสริม	96 (24.6)	4 (1.0)	0 (0)	6 (1.5)
ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษ ที่บ้าน	80 (20.5)	8 (2.1)	0 (0)	0 (0)
จ้างนักศึกษา/อาจารย์ มหาวิทยาลัย	61 (15.6)	6 (1.5)	0 (0)	2 (0.5)
เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet	40 (10.3)	24 (6.2)	1 (0.3)	4 (1.0)

หมายเหตุ : เลือกตอบได้นากกว่า 1 ช่วงเวลา จากจำนวน 390 คน

จากตารางที่ 4 – 75 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามตามที่เรียนกว่าวิชา วันจันทร์ – สุกร์ ส่วนใหญ่เรียนช่วงเวลา 16.00 ถึง 20.00 น. โดยแต่ละแห่งมีจำนวน ร้อยละ ดังนี้ นักเรียนที่เรียน กว่าวิชาที่โรงเรียนกว่าวิชา จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 นักเรียนที่เรียนกว่าวิชาที่โรงเรียน จัดสอนเสริม จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 นักเรียนที่เรียนกว่าวิชา กับครูที่โรงเรียนเปิดสอน พิเศษที่บ้าน จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 นักเรียนที่เรียนกว่าวิชาที่จ้างนักศึกษา/อาจารย์ มหาวิทยาลัย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 นักเรียนที่เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3

ตารางที่ 4 – 76 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามสถานที่เรียนและช่วงเวลาที่ใช้ในการเรียนการวิชาชีวนสาร์ – อุทิศ

แหล่งที่เรียนการวิชา	ช่วงเวลา			
	08.00 ถึง 12.00 น.	12.01 ถึง 16.00 น.	16.01 ถึง 20.00 น.	20.01 ถึง 24.00 น.
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
โรงเรียนการวิชา	182 (46.7)	154 (39.5)	76 (19.5)	2 (0.5)
โรงเรียนจัดสอนเสริม	49 (12.6)	17 (4.4)	9 (2.3)	0 (0)
ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน	44 (11.3)	39 (10.0)	23 (5.9)	3 (0.8)
ข้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย	27 (6.9)	27 (6.9)	20 (5.1)	4 (1.0)
เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet	19 (4.9)	21 (5.4)	17 (4.4)	13 (3.3)

หมายเหตุ : เลือกตอบได้นากกว่า 1 ช่วงเวลา จากจำนวน 390 คน

จากตารางที่ 4 – 76 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามแหล่งที่เรียนการวิชาชีวนสาร์ – อุทิศ ใช้ช่วงเวลา ดังนี้

โรงเรียนการวิชา ส่วนใหญ่จะเรียนช่วงเวลา 08.00 – 12.00 น. จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาคือ 12.01 ถึง 16.00 น. จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมา คือ 16.01 ถึง 20.00 น. จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 ตามลำดับ

โรงเรียนจัดสอนเสริม ส่วนใหญ่จะเรียนช่วงเวลา 08.00 – 12.00 น. จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 รองลงมาคือ 12.01 ถึง 16.00 น. จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 รองลงมา คือ 16.01 ถึง 20.00 น. จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้านส่วนใหญ่จะเรียนช่วงเวลา 08.00 – 12.00 น. จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 รองลงมาคือ 12.01 ถึง 16.00 น. จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมา คือ 16.01 ถึง 20.00 น. จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ตามลำดับ

นักเรียนที่เรียนกว่าวิชาที่จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เรียนช่วงเวลา 08.00 – 12.00 น. และ 12.01 ถึง 16.00 น. จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 เท่ากัน รองลงมา คือ 16.01 ถึง 20.00 น. จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ตามลำดับ

นักเรียนที่เรียน VDO Multimedia ผ่าน Internet ส่วนใหญ่เรียนช่วงเวลา ช่วงเวลา 08.00 – 12.00 น. จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 รองลงมาคือ 12.01 – 16.00 น. จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ช่วงเวลา 16.01 – 20.00 น. จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 และ ช่วงเวลา 20.01 – 24.00 น. จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 77 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามรูปแบบการเรียน

รูปแบบการเรียนกว่าวิชา	เรียน	ไม่เรียน	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ครุสตองในห้องเรียน	248 (63.6)	142 (36.4)	390 (100.0)
DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์	176 (45.1)	214 (54.9)	390 (100.0)
VDO Multimedia ผ่าน Internet	75 (19.2)	315 (80.8)	390 (100.0)

จากตารางที่ 4 – 77 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชาในรูปแบบ ครุสตองในห้องเรียน จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือ แบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 45.1 รองลงมาคือ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 78 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของรูปแบบการเรียนกว่าวิชา จำแนกตาม

เพศ

รูปแบบการเรียนกว่าวิชา	เพศ		รวม	χ^2	Sig.
	ชาย	หญิง			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ครูสอนในห้องเรียน	63 (61.20)	185 (64.40)	248 (63.60)	1.338	5.512
DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยว ผ่านคอมพิวเตอร์	41 (39.80)	135 (47.20)	176 (45.10)	1.613	0.446
VDO Multimedia ผ่าน Internet	20 (19.42)	55 (19.23)	75 (19.23)	0.006	0.997

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เพศชาย 103 คน เพศหญิง 287 คน

จากตารางที่ 4 – 78 พบร่วมกันเรียนตอบแบบสอบถามรูปแบบการเรียนกว่าวิชา จำแนกตาม เพศ ดังนี้

นักเรียนเพศชาย ส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชารูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” จำนวน 63 คน กิต เป็นร้อยละ 61.20 รองลงมาคือ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ จำนวน 41 คน กิตเป็นร้อยละ 39.80 รองลงมาคือ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 20 คน กิตเป็นร้อยละ 19.42 ตามลำดับ

นักเรียนเพศหญิง ส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชารูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” จำนวน 185 คน กิตเป็นร้อยละ 64.40 รองลงมาคือ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ จำนวน 135 คน กิต เป็นร้อยละ 47.20 รองลงมาคือ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 55 คน กิตเป็นร้อยละ 19.23 ตามลำดับ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ χ^2 พบร่วมกันไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรูปแบบการเรียนกว่าวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4 – 79 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติไคสแควร์ของรูปแบบการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น

รูปแบบการเรียนกว่าวิชา	ระดับชั้น			รวม	X ²	Sig.
	มัธยมศึกษา ปีที่ 4	มัธยมศึกษา ปีที่ 5	มัธยมศึกษา ปีที่ 6			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ครูสอนในห้องเรียน	71 (54.6)	81 (62.3)	96 (73.8)	248 (63.6)	16.976	0.002*
DVD รวมกลุ่ม/เรียน เดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์	45 (34.6)	61 (46.9)	70 (53.8)	176 (45.1)	11.078	0.026*
VDO Multimedia ผ่าน Internet	13 (10.0)	18 (13.8)	44 (33.9)	75 (19.2)	27.665	0.000*

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน ระดับชั้นละ 130 คน

จากตารางที่ 4 – 79 พบร่วมกันว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามรูปแบบการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชาแบบ ครูสอนในห้องเรียน จำนวน 71 คน กิดเป็นร้อยละ 54.6 รองลงมาคือ เรียนแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ จำนวน 45 คน กิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมาคือ เรียนแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 13 คน กิดเป็นร้อยละ 10.0

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชาแบบ ครูสอนในห้องเรียน จำนวน 81 คน กิดเป็นร้อยละ 62.3 รองลงมาคือ เรียนแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ จำนวน 61 คน กิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมาคือ เรียนแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 18 คน กิดเป็นร้อยละ 13.8

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชาแบบ ครูสอนในห้องเรียน จำนวน 96 คน กิดเป็นร้อยละ 73.8 รองลงมาคือ เรียนแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ จำนวน 70 คน กิดเป็นร้อยละ 53.8 รองลงมาคือ เรียนแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 44 คน กิดเป็นร้อยละ 10.0

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับรูปแบบการเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ X^2 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นกับรูปแบบเรียนกว่าวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทั้ง 3 รูปแบบ โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนห้องรูปแบบกว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนั้นคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 4 – 80 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าสถิติ χ^2 ของรูปแบบการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

รูปแบบการเรียนกว่าวิชา	เกรดเฉลี่ยสะสม			รวม	χ^2	Sig.
	ต่ำกว่า 2.51	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
ครูสอนในห้องเรียน	13 (59.1)	77 (76.2)	76 (62.3)	82 (56.6)	19.066	0.004*
DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์	4 (18.2)	36 (35.7)	59 (48.4)	77 (53.1)	23.342	0.001*
VDO Multimedia ผ่าน Internet	6 (17.3)	14 (13.9)	25 (20.5)	30 (20.7)	6.023	0.421

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวน 390 คน เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 จำนวน 22 คน เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 จำนวน 101 คน เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 122 คน เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 จำนวน 145 คน

จากตารางที่ 4 – 80 พบว่า นักเรียนตอบแบบสอบถามรูปแบบการเรียนกว่าวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ดังนี้

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 ส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชา รูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 เรียนรูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และเรียนรูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชา รูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 76.2 เรียนรูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่าน

คอมพิวเตอร์ จำนวน 36 คน กิตเป็นร้อยละ 35.7 และเรียนรูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 14 คน กิตเป็นร้อยละ 13.9

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชาชูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน จำนวน 76 คน กิตเป็นร้อยละ 62.3 เรียนรูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ จำนวน 59 คน กิตเป็นร้อยละ 48.4 และเรียนรูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 25 คน กิตเป็นร้อยละ 20.5

นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 ส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชาชูปแบบ ครูสอนในห้องเรียน จำนวน 82 คน กิตเป็นร้อยละ 56.6 เรียนรูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ จำนวน 77 คน กิตเป็นร้อยละ 53.1 และเรียนรูปแบบ VDO Multimedia ผ่าน Internet จำนวน 30 คน กิตเป็นร้อยละ 20.7

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับรูปแบบการเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติทดสอบ X^2 พบร่วมกัน พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมกับรูปแบบเรียนกว่าวิชาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมสูง เรียนกว่าวิชาชูปแบบ DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์ มากกว่านักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า

ตารางที่ 4 – 81 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรูปแบบการเรียนแบบ “ครูสอนในห้องเรียน”

โรงเรียนกว่าวิชา	จำนวน	ร้อยละ
ไอลเซียน	73	25.7
ครุคลับ	56	19.7
ครุณีกว่าวิชา (ครุแยก)	23	8.1
ช้างเผือกวิชาการ (PEC)	11	3.9
บัณฑิตวิทยา (BAC)	8	2.8
กว่าวิชาสวนดอก(MAZ)	4	1.4
รัชดาวิทยา (RAC)	4	1.4
ชำนาญกว่าวิชา (Enta)	4	1.4
เรียนที่อื่นๆ	101	35.6

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 ช่วงเวลา จากจำนวน 390 คน มีการตอบ 284 ครั้ง

อื่นๆ ได้แก่ ครูที่โรงเรียนเปิดสอนพิเศษที่บ้าน (39 คน) Le guru (10 คน) จ้างนักศึกษา/อาจารย์มหาวิทยาลัย (9 คน) มินิกลุ่ม (5 คน) ฟิสิกส์ ครูปั้น (4 คน) เอกปัญญา (3 คน), YMCA (3

คน), CATZ (2 คน) ,ACME Center (2 คน) , คาดต (2 คน) คุมอง (2 คน) โรงเรียนจัดสอนเสริม (2 คน) สมาคมศิษย์เก่าอุปราช (2 คน) บ้านหนุนความรู้ (1 คน) อุดมผล (1 คน) บ้านรักเรียน (1 คน) อ. มนเทียน (1 คน) หมวดพิชญ์ (1 คน) ชีวะครูซี (1 คน) ตรีวิทย์ (1 คน) ฟ้าใหม่ติวเตอร์ (1 คน) พันทิพย์ (1 คน) บ้านเพิ่มปัญญา (1 คน) กวดวิชา NICN (1 คน) , CMACกวดวิชา (1 คน) ,Smart Math (1 คน) , The one plus (1 คน), Student Home (1 คน) , AUA (1 คน)

จากตารางที่ 4 – 81 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามตามเรียนแบบ“ครูสอนในห้องเรียน” 3 ลำดับแรก คือโรงเรียนกวดวิชาไลเซียน จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 รองลงมาคือ ครูคลับ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 รองลงมาคือ ครูพีกวดวิชา (ครูแขก) จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 82 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามรูปแบบการเรียนแบบ “DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์”

โรงเรียนกวดวิชา	จำนวน	ร้อยละ
กวดวิชาวรรษัสรณ์ (อ้อ)	114	37.6
เอ็นคอนเซ็ปต์ (Enconcept)	53	17.5
กวดวิชาอาจารย์ปิง (Da'vance)	38	12.5
กวดวิชาสู่อนาคต (Tutor Plus)	25	8.3
ปรัมต์ศึกษา (Idea Physics)	21	6.9
ภาษาอังกฤษอาจารย์ชัชชัย (Ac'cess)	14	4.6
เรียนที่อื่น	38	12.5

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 แห่ง จำกัด จำนวน 390 คน มีการตอบ 303 ครั้ง
อื่นๆ ได้แก่ เจี้ย (1 คน) สถาบันสอนเสริมการบิน (1 คน), The Brain (26 คน) , PEC (4 คน) , Bio Beam (2 คน), GLTU (1 คน), Tutor (2 คน), Make you Brightner (1 คน)

จากตารางที่ 4 – 82 พบร่วมนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามที่เรียนกวดวิชารูปแบบ“DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์” ส่วนใหญ่เรียนที่กวดวิชาวรรษัสรณ์ (อ้อ) จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมาคือ เอ็นคอนเซ็ปต์ จำนวน 53 คิดเป็นร้อยละ 17.5 รองลงมาคือ กวดวิชาอาจารย์ปิง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 – 83 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามรูปแบบการเรียนแบบ
“VDO Multimedia ผ่าน Internet”

โรงเรียนกว่าวิชา	จำนวน	ร้อยละ
www.pec9.com	29	30.2
www.tutoronline.co.th	15	15.6
www.trueplookpanya.com	15	15.6
www.vichakarn.com	10	10.4
www.schoolbus.truelife.com	10	10.4
www.chulaonline.com	6	6.3
เรียนที่อื่น	11	11.5

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 แห่ง จากจำนวน 390 คน มีการตอบ 96 ครั้ง

อื่นๆ ได้แก่ www.brandsumercamp.com (2 คน), www.Thaicybergames.com (1 คน), www.youtube.com (2 คน), www.Tewlek.com (1 คน), www.GenisLawTU.com (1 คน), www.edltv.net (1 คน), www.flyofking.com (1 คน), ไม่ระบุ (2 คน)

จากตารางที่ 4 – 83 พบร่วnakreiyenthi ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชาในรูปแบบ “VDO Multimedia ผ่าน Internet” ที่ www.pec9.com จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 รองลงมา คือ www.tutoronline.co.th และ www.trueplookpanya.com จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 เท่ากัน รองลงมาคือ www.vichakarn.com และ www.schoolbus.truelife.com จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 เท่ากัน ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา

เป็นคำถามเปิดเพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา ผลการตอบแบบสอบถาม และดังตารางที่ 4 – 84 ถึงตารางที่ 4 - 86

ตารางที่ 4 – 84 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการระบุถึงปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาชูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน”

การระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ	126	32.3
ไม่ระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ	264	67.7
รวม	390	100.0

ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนวิชาชูปแบบครูสอนในห้องเรียน และจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามระบุถึงปัญหา ได้แก่

- เข้าใจดี ไม่เข้าใจสามารถได้ (52 คน)
- ครูไม่เก่ง สอนไม่รู้เรื่อง คุย nok เรื่อง สอนซับซ้อน ไม่ให้ความสนใจสนับสนุนกับนักเรียน สอนเร็วเกินไป (33 คน)
- คนเยอะ สถานที่คับแคบ ครุดูแลไม่ทั่วถึง เพื่อนเสียงดัง (15 คน)
- เนื้อหาไม่ชัดเจน สอนไม่ตรงกับที่โรงเรียน สอนไม่ทันตามกำหนด ไม่ตรงเวลา (12 คน)
- ต้องการเทคนิคการจำเนื้อหาต่างๆ ที่ง่ายและน่าสนใจ (3 คน)
- ขาดเรียนไม่ได้ ไม่มีรับชดเชย (2 คน)
- ไม่เก็บค่าเรียนแพงเกินไป (2 คน)
- อยากให้ครูเน้นเนื้อหาที่จะสอนมากขึ้น (2 คน)
- อยากให้ครูเน้นจุดที่ไม่เข้าใจแบบตัวต่อตัว (2 คน)
- ไม่พับปัญหาในการเรียนการสอนวิชา (1 คน)
- เรียนกับครูในห้องเรียนที่โรงเรียนจะไม่รู้จะเอียงเท่าไปเรียนที่บ้านครู (1 คน)
- รู้สึกว่าถ้าไม่เรียนการสอนวิชาจะรู้น้อยกว่าคนอื่น (1 คน)

ตารางที่ 4 – 85 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการระบุถึงปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนการวิชาชีวะแบบ “DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์”

การระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ	130	33.3
ไม่ระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ	254	65.1
รวม	390	100.0

ปัญหาที่พบในการเรียนการวิชาชีวะแบบครูสอนในห้องเรียน และจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามระบุถึงปัญหา ได้แก่

- ไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจสามารถถามได้ (75 คน)
- สอนเร็วตามไม่ทัน ต้องใช้สมาร์ทจัดกับการเรียน (16 คน)
- ดูย้อนหลังได้ สะดวก รวดเร็ว เลือกเวลาเรียนเองได้ (11 คน)
- อัดเนื้อหามาก ไม่ค่อยมีเวลาพัก บางครั้งง่วงนอน (9 คน)
- ขอเล็กไป ทำให้เห็นไม่ชัด แผ่น DVD ขัดข้อง ขาดเรียนแล้วซ้อมยาก (6 คน)
- สอนดี เข้าใจ ได้ข้อสอบยอด (6 คน)
- เปิดเวลาทำการให้ดีกว่านี้ (2 คน)
- ผู้คนเสียงดัง (2 คน)
- ราคาแพง (2 คน)
- บางครั้งครูสอนผิด (1 คน)

ตารางที่ 4 – 86 แสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการระบุถึงปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชาชูปแบบ “VDO Multimedia ผ่าน Internet”

การระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ	69	17.7
ไม่ระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ	321	82.3
รวม	390	100.0

ปัญหาที่พบในการเรียนกว่าวิชาชูปแบบครุสอนในห้องเรียน และจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามระบุถึงปัญหา

- ไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจสามารถถอดความได้แต่สามารถดูซ้ำได้ (24 คน)
- สะคลาน รวมเร็ว ได้ทุกเวลา (8 คน)
- อินเตอร์เน็ตช้า ไม่มีอินเตอร์เน็ต (7 คน)
- สอนคิดเข้าใจ แต่ต้องมีระเบียบในตนเอง (7 คน)
- บรรยายกาศไม่รู้สึกเหมือนเรียนพิเศษ มีSocial Network ทำให้วอกแวกได้ (7 คน)
- เนื้อหาตกหล่น เพิ่มน้ำหนาให้มากขึ้นอธิบายอย่างละเอียด (4 คน)
- ความมีบอร์ดรับตอบข้อสงสัย (2 คน)
- เรียนไม่ทัน (2 คน)
- อยากเรียนแต่ไม่มีมาก ห่างจากแฉมเสียงเงิน (2 คน)
- ค่าเรียนควรลดน้อยกว่านี้ (2 คน)
- มีหลายวิชาและสามารถเรียนฟรีได้ (1 คน)
- เป็นส่วนตัวดี (1 คน)
- ช่วยให้มีสมาธิ (1 คน)
- ไม่มีครุศาสตร์ความคุ้ม(1 คน)

สรุป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายวิทย์ – คณิต ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ที่เรียนกว่าวิชา พนบฯ นักเรียนที่เรียนกว่าวิชาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีผลการเรียนดี นักเรียนที่เรียนกว่าวิชาแล้วมีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.51 มีเพียงไม่ถึงร้อยละ 5 – 6 เท่านั้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ มีรายได้ 20,001 – 50,000 บาท และให้เงินนักเรียนไว้ใช้จ่ายประจำวัน 51 – 100 บาท นักเรียนส่วนใหญ่เรียนกว่าวิชา 4 วิชา ได้แก่ วิชาฟิสิกส์ คณิต เคมี ภาษาอังกฤษ เนื้อหาหลักสูตรที่นักเรียนต้องการคือ เน้นเพื่อเตรียมสอบตรง (Quota) และเน้นเนื้อหาปูพื้นฐานทำเกรดที่โรงเรียน โดยนักเรียนจะควบรวมค่าเรียนด้วยตนเองที่โรงเรียนกว่าวิชามากที่สุด มหาวิทยาลัยที่นักเรียนตั้งใจเข้าศึกษาต่อ ก็คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กลุ่มคณะที่นักเรียนต้องการเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อ 3 ลำดับแรก ก็คือ กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ/เทคนิคการแพทย์/พยาบาล กลุ่มคณะวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ และกลุ่มคณะมนุษย์ศาสตร์/สังคมศาสตร์/สื่อสารมวลชน/รัฐศาสตร์/นิติศาสตร์

นักเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ระดับมาก โดยให้ความสำคัญต่อความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอนมากที่สุด มีเอกสารประกอบการเรียนตรงตามหลักสูตร เปิดสอนครบถ้วนที่ต้องการ มีหลักสูตรหลากหลายมากกว่าชื่อเดิมของโรงเรียนกว่าวิชา ปัจจัยด้านคุณภาพ นักเรียนให้ความสำคัญระดับมาก โดยให้ความสำคัญต่อการผ่านมาตรฐานการรับรองคุณภาพจากกระทรวงศึกษาธิการ สถิติจำนวนนักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ได้มีระบบประเมินอาจารย์และเจ้าหน้าที่ มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน มีเพียงปัจจัยเดียวที่นักเรียนให้ความสำคัญระดับปานกลาง ก็คือ การรับรองผลการสอนคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย เช่น สอบไม่ติดยินดีคืนเงิน ปัจจัยด้านบริการ นักเรียนให้ความสำคัญมากที่สุด ก็คือ เจ้าหน้าที่สุภาพ เรียบหรืออยู่แล้วใจใส่ให้ความเป็นกันเอง จัดกิจกรรมแนะนำการเรียนตัวสอบและแนะนำ ข้อสอบ ให้ข้อมูลการรับสมัครของมหาวิทยาลัยถูกต้องรวดเร็ว และสามารถติดต่อกับโรงเรียนกว่าวิชาได้สะดวก มีเพียงปัจจัยด้านสามารถดู VDO บันทึกการสอนบททวนเนื้อหาที่เรียนผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนกว่าวิชาได้เท่านั้นที่นักเรียนให้ความสำคัญระดับมาก ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด นักเรียนให้ความสำคัญระดับมากในทุกปัจจัยอย่าง อันได้แก่ ราคาถูก มีของแจก ของแถมและให้ส่วนลดค่าเรียนคอร์สตั้ดไป มีการลงโฆษณาในสื่อต่างๆ เช่น ป้าย โฆษณา วิทยุ นิตยสาร และสามารถผ่อนชำระค่าเรียนเป็นงวดๆ ได้

ด้านความเห็นเกี่ยวกับการเรียนกว่าวิชา พนบฯ นักเรียนเห็นว่าการเรียนกว่าวิชา มีความจำเป็นระดับมาก แม้ว่านักเรียนจะเข้าใจเนื้อหาจากการเรียน “ในโรงเรียน” ระดับมาก แต่นักเรียนพอใจในเกรดเฉลี่ยสะสมของตนเองระดับปานกลาง นักเรียนเข้าใจเนื้อหาเพิ่มขึ้นจากการเรียน

“กวดวิชา” ระดับมาก และการเรียนกวดวิชาทำให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้นระดับมาก นอกจานี้เหตุผลที่นักเรียนกวดวิชา เพื่อเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย และต้องการให้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น โดยนักเรียนส่วนหนึ่งครูแนะนำให้เรียนเพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.51 แม้ว่าจะมีนักเรียนส่วนหนึ่งเรียนตามกระแส โดยเฉพาะนักเรียนที่เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.51 และนักเรียนที่ให้เหตุผลอย่างเช่นเพื่อน/แฟน จะเป็นนักเรียนเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ทราบแหล่งเรียนกวดวิชาจากคำแนะนำจากเพื่อน/รุ่นพี่/ครู การแจกแผ่นพับใบปลิว และจากป้ายโฆษณา และจากอินเตอร์เน็ต และนักเรียนเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเลือกแหล่งเรียน กวดวิชาด้วยตนเอง โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ พ่อ/แม่ เพื่อน/แฟน ส่วนครู/อาจารย์ และโรงเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องน้อย การเดินทางไปเรียนกวดวิชานักเรียนส่วนใหญ่เดินทางโดยรถยนต์ส่วนบุคคล นักเรียนใช้ช่วงเย็นหลังเลิกเรียน วันจันทร์ – สุกร และ วันเสาร์อาทิตย์ในการเรียนกวดวิชา ซึ่งแหล่งเรียนกวดวิชาที่นักเรียนเรียนมากที่สุดคือ โรงเรียนกวดวิชา รูปแบบการเรียนที่นักเรียนเรียนมากที่สุดคือ การเรียนแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” รองลงมาคือเรียนแบบ “DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์” และเรียนแบบ “VDO Multimedia ผ่าน Internet” ซึ่งพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะเรียนกวดวิชาในสัดส่วนสูงกว่า และเรียนหลายรูปแบบ มากกว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งแหล่งเรียนกวดวิชา รูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” นักเรียนส่วนใหญ่เรียนที่ ไลเซียน เรียนแบบ “DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์” นักเรียนส่วนใหญ่เรียนที่ กวดวิชาบรรณสารณ (อุ๊) และเรียนแบบ “VDO Multimedia ผ่าน Internet” นักเรียนส่วนใหญ่เรียนผ่าน www.pec9.com

สำหรับคำถามเปิดที่ให้นักเรียนได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ อื่นๆ พบว่า ปัญหาของแหล่งเรียนกวดวิชา รูปแบบ “ครูสอนในห้องเรียน” จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับ ความรู้ความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน เช่น ครูไม่เก่ง สอนชับช้อนไม่รู้เรื่อง คุย nokore แม้ว่าจะมีข้อได้เปรียบที่สามารถถ่ายทอดความรู้สักก้าวตาม แต่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการเรียน เช่น ห้องแคบ นักเรียนเยอะ เพื่อนคุยเสียงดัง และเกี่ยวกับช่วงเวลา เช่น สอนไม่ทันตามกำหนด ไม่ตรงเวลา เนื้อหาไม่ชัดเจน เป็นต้น ปัญหาของแหล่งเรียนกวดวิชา รูปแบบ “DVD รวมกลุ่ม/เรียนเดี่ยวผ่านคอมพิวเตอร์” เกี่ยวกับความสามารถและเทคนิคการสอนของครูผู้สอน เช่น สอนเร็ว ไม่เข้าใจ ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สักก้าวตาม ได้ อัดเนื้อหามาก ไม่มีเวลาพัก ทำให้หง่วง ด้านสภาพแวดล้อมของการเรียน เช่น เพื่อนร่วมห้องเรียนเสียงดัง และปัญหาของการเรียนแบบ “VDO Multimedia ผ่าน Internet” ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับอินเตอร์เน็ตช้า หรือไม่มีอินเตอร์เน็ต เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการเรียนที่มี Social Network และปัญหาการเรื่องวินัยและการควบคุมตนเอง